Biblioteca Centrală Regională

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 291
Vineri 8 februarie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

Rezultatele alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională confirmă hotărîrea poporului nostru de a lupta sub conducerea partidului pentru propășirea patriei noastre, pentru pace și socialism.

98,88% DIN ALEGATORI AU VOTAT PENTRU CANDIDAȚII FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE

Comunicatul Comisiei Electorale Centrale cu privire la rezultatul alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională a R. P. R. din 3 februarie 1957

Comisia electorală centrală pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională verificînd procesele verbale ale comisiilor electorale de circumscripție și ale comisiilor electorale ale secțiilor de votare cu privire la rezultatul alegerilor pentru Marea Adunare Națională din 3 februarie 1957 a constatat următoarele:

Au fost înscriși în listele de alegători în întreaga țară 11 652.289 cetățeni.

Au participat la vot 11.553.690 cetățeni, adică 99,15 la sută din numărul total al alegătorilor.

Au votat pentru candidații Frontului Democrației Populare 11 424.521 cetățeni, reprezentînd 98,88 la sută din numărul total al alegătorilor care au luat parte la vot.

Au votat împotrivă 115.880 alegători, reprezentînd 1 la sută din numărul total al alegătorilor care au participat la vot.

Au fost anulate, pe baza art. 78 din Legea pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională, 13.289 buletine de vot, reprezentînd 0,12 la sută din totalul voturilor exprimate.

Da! Pentru socialism!

Comisia Electorală Centrală a făcut cunoscute rezultatele alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne, care s-au desfășurat într-o atmosferă sărbătorească în ziua de 3 februarie. În cifrele cuprinse în comunicatul Comisiei Centrale Electorale am aflat confirmarea dorinței întregului nostru popor muncitor, exprimată atît în adunările în care și-a propus candidații cît și în adunările electorale în care s-a întîlnit cu cei pe care i-a considerat demni de a-l reprezenta în forul legiuitor al țării:

TOȚI CANDIDAȚII FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE AU FOST ALEȘI CU O COVÎRȘITOARE MAJORITATE DE VOTURI. DIN CEI 11.553.690 PARTICIPANȚI LA VOT, 11.424.521 S-AU PRONUNȚAT CA MUNCITORII, ȚĂRANII ȘI INTELECTUALII ÎNSCRIȘI PE LISTELE F.D.P. SĂ PRIMEASCĂ MANDATUL DE DEPUTAT ÎN MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ. Cifra aceasta uriașă de 11.424.521 de voturi, acordate candidaților Frontului Democrației Populare, arată cum nu se poate mai limpede devotamentul și sprijinul pe care poporul romîn îl acordă regimului democrat-popular și hotărîrea lui nestrămutată de a lupta sub conducerea partidului clasei muncitoare pentru desăvîrșirea măreței construcții ce se înaltă spre fericirea oamenilor muncii din patria noastră.

Aceste simțăminte puternice pe care le-a încercat fiecare din milioanele de alegători ce-au acordat încrederea candidaților Frontului Democrației Populare sînt simțămintele firești ale poporului nostru liber. Stăpîn pe soarta și munca lui, poporul romîn și-a dobîndit în anii regimului democrat drepturi și libertăți pe care altădată nici nu îndrăznea să le viseze. Descătușat de povara exploatării el a reușit să înfăptuiască în cîțiva ani, sub înțeleapta conducere a partidului, realizări care au schimbat complet fața țării. Romînia înapoiată de altădată a devenit azi un stat înaintat, cu o industrie și o agricultură în plină dezvoltare, în care viața celor ce muncesc devine an de an mai frumoasă și îmbelșugată. Numai în ultimii 4 ani au fost construite 100 de întreprinderi industriale și agricultura a primit circa 10.000 de tractoare. Produsele tinerei noastre industrii romînești le afli azi în multe țări ale lumii începînd cu U.R.S.S. și Cehoslovacia și terminînd cu China, India și Birmania. Nivelul de trai al poporului nostru a crescut an de an.

Hotărîrile Congresului al II-lea al P.M.R. și ultimele măsuri adoptate de plenara din decembrie 1956 a C.C. al partidului asigură perspective mărețe pentru dezvoltarea economiei țării și creșterea nivelului de trai al poporului muncitor.

Faptele au fost cele care au vorbit întotdeauna despre justețea politicii inițiate de partidul clasei muncitoare, fie că a fost vorba de industrializare, de dezvoltarea agriculturii sau ridicarea nivelului de trai, fie că a fost vorba de politica externă de pace pe care statul nostru încadrat în marele și puternicul lagăr socialist a dus-o și o duce. Ele au confirmat fără putință de tăgadă că între ceea ce spune partidul și între ceea ce înfăptuiește el nu există nici o deosebire. Aceasta n-a putut să nu ducă la creșterea continuă a legăturii partidului cu poporul muncitor, la creșterea influenței partidului în rîndurile maselor muncitoare. Poporul nostru consideră politica partidului clasei muncitoare ca pe propria sa politică, o sprijină și nu precupețește nici un efort pentru a o duce la îndeplinire.

Votînd la 3 februarie candidații F.D.P., poporul nostru și-a exprimat cu hotărîre aprobarea pentru politica partidului și guvernului la a cărei îndeplinire este chemată să contribuie și să vegheze Marea Adunare Națională. Victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare e o mare victorie politică a poporului nostru muncitor care s-a declarat și mai hotărît să înfăptuiască măretul program al construcției socialismului în țara noastră, să întărească statul democrat-popular și să lupte dîrz pentru apărarea celui mai de preț bun al omenirii, PACEA!

Muncă însuflețită

De cum te apropii de ograda secției mecanice a gospodăriei agricole de stat Popricani, regiunea Iași, te întîmpină uruitul motoarelor ce se află în rodaj și bocănitul baroaselor ce răzbate dinspre atelierele unde se repară mașinile și uneltele agricole.

Organizîndu-se temeinic munca de reparație a utilajului, pînă zilele trecute fuseseră reparate toate tractoarele, ca și cele 5 semănători mecanice, 20 semănători cu tracțiune animală, 70 grape cu colți, 11 grape stelate și cinci cultivatoare.

Paralel cu pregătirea utilajului agricol, muncitorii din sectorul culturilor de cîmp au lucrat la condiționarea semințelor. Pînă acum au fost triorate aproape 10.000 kg de ovăz și orz. De asemenea, sub conducerea brigadierului Nicolae Toma, o echipă de muncitori a transportat pe o suprafață de 65 de hectare peste 90 de tone de îngrășăminte chimice, iar la trupurile Cîrpici și Popricani, aproape 80 de tone de gunoi de grajd.

Constatîndu-se că pe suprafețele semănate în toamnă cu grîu cultura trebuie stimulată, au fost transportate și peste 40 de tone de mraniță, ce a fost împrăștiată într-un strat subțire.

Zilele ultimelor săptămîni au fost rodnice și în ce privește pregătirile din sectorul legumicol. Astfel, au fost reparate 253 m tocuri de răsadnițe, s-au cărat 40 tone de gunoi neputrezit pentru paturi calde și s-a asigurat sămînța necesară.

ION DRINCU

Pregătesc uneltele și semințele

Cu sprijinul deputaților sfatului popular, organele agricole din comuna Vădeni, raionul Brăila, au intensificat munca de îndrumare a țăranilor muncitori, spre a se pregăti temeinic pentru muncile de primăvară.

După ce au fost stabilite toate mașinile de semănat, plugurile și boroanele ce au nevoie de reparații, tehnicianul agricol I. Mircea s-a îngrijit ca centrele de reparat să fie bine aprovizionate cu cărbuni, potcoviță și alte materiale necesare lucrărilor. Pînă la 5 februarie, fuseseră deja reparate 80 de pluguri, 60 de grape și numeroși tăvălugi.

În același timp, tehnicianul agricol, ajutat de comitetul executiv al sfatului popular, i-a îndemnat pe țăranii muncitori să-și asigure și cantitățile de semințe necesare.

Pînă deunăzi, în această comună fuseseră pregătite pentru însămînțările de primăvară 9.200 kg orz, 2.300 kg ovăz, peste 3.000 kg de floarea-soarelui și o mare cantitate de porumb.

Paralel cu această acțiune, numeroși țărani muncitori transportă gunoi de grajd pe locurile ce vor trebui îngrășate în primăvară.

AL. ION

Pentru recolta viitoare

Colectiviștii din Cîndești raionul Buhuși, folosesc din plin zilele de iarnă, în care, pe lîngă alte treburi din gospodărie, ei cară gunoiul pe cîmp, repară uneltele pentru viitoarea campanie etc.

Din cele 100 tone care le-au pregătit încă din anul trecut, colectiviștii au cărat pînă în prezent, pe tarlaua unde în primăvară vor semăna cartofi și butași de sfeclă de zahăr, peste 60 tone de gunoi de grajd bine putrezit. Alături de utemiștii Ion Bujor și Gheorghe Bujor, cu multă însuflețire muncește și bătrînul colectivist Ion Bujor și alții.

O consfătuire rodnică

În zilele de 6 și 7 februarie a.c., a avut loc la Galați o consfătuire privind problemele dezvoltării culturii porumbului, a creșterii animalelor și a îmbunătățirii muncii de conducere a treburilor obștești din gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție.

La consfătuire au participat activiști de partid și de stat care lucrează în agricultura regiunii Galați, președinți de gospodării colective și cooperative agricole de producție, ingineri și tehnicieni agricoli din S.M.T.-uri, gospodării colective și de la secțiile agricole ale sfaturilor populare din raioanele acestei regiuni.

În cadrul consfătuirii, printre altele, tov. profesor Nicolae Hulpoiu de la Institutul agronomic Galați, a vorbit despre importanța, foloasele și cele mai bune metode de dezvoltare a culturii porumbului în regiunea Galați, iar tov. dr. I. Săiceanu de la direcția agricolă regională a prezentat un referat în legătură cu dezvoltarea creșterii animalelor în unitățile agricole cooperatiste din regiune.

Participanții la discuții au subliniat importanța măsurilor ce trebuie luate pentru înfăptuirea sarcinilor izvorîte din Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956, și au făcut propuneri concrete privind problemele dezvoltării multilaterale a producției în unitățile agricole cooperatiste, a creșterii avuției obștești și a îmbunătățirii pe această cale a nivelului de trai al colectiviștilor.

Pentru grabnica încheiere a pregătirilor de primăvara

Nu peste multă vreme, oamenii muncii de pe ogoare vor începe muncile agricole de primăvară. Pentru a le executa la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice, este necesar ca repararea utilajului agricol, condiționarea semințelor, transportul îngrășămintelor naturale la cîmp și încheierea contractelor între S.M.T.-uri și unitățile deservite, să fie terminate într-un timp scurt.

Care este situația reparării parcului de tractoare și mașini agricole în momentul de față? Este știut că datorită condițiilor climaterice grele din anul trecut, mecanizatorii din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat au fost nevoiți să folosească la maximum, îndeosebi tractoarele și plugurile, unele din acestea defectîndu-se de repetate ori, determinînd executarea unui volum de reparații cu mult mai mare față de iarna trecută.

În vederea pregătirii la un înalt nivel calitativ a parcului de tractoare și mașini, unitățile agricole de stat au fost înzestrate în acest an cu un număr sporit de utilaje și dispozitive necesare reparațiilor. Organizînd lucrările de reparații după metoda pe ansamble, folosind pe scară largă posibilitățile locale (recondiționări, fabricații de piese etc.) și aprovizionîndu-se din vreme cu reperele necesare, unele S.M.T.-uri cum sînt Turnișor, Rupea și Sighișoara din regiunea Stalin, Tg. Mureș din Regiunea Autonomă Maghiară ca și unele gospodării de stat (Carei și Livada din regiunea Baia Mare, Cătălina — Regiunea Autonomă Maghiară, Segarcea — Craiova, Răcăciuni — Bacău), au terminat complet reparațiile de iarnă.

Din păcate, situația pregătirii utilajului necesar muncilor de primăvară nu este peste tot locul la fel de bună. La unele S.M.T.-uri din regiunile Iași, București și Galați, reparațiile la tractoare s-au executat abia în proporție de 28,9—41,2 la sută. La S.M.T.-urile Brînceni-București și Tg. Frumos-Iași, pînă la 2 februarie nu se reparase nici măcar un singur tractor. Defectuos se desfășoară reparațiile și în gospodăriile de stat din regiunile Iași, Constanța, București și Bacău, unde volumul de lucrări efectuate pînă în prezent este cu totul nemulțumitor, realizîndu-se doar între 48 și 65 la sută din plan. Pe întreaga țară, în S.M.T.-uri reparația și revizuirea tractoarelor s-a făcut abia în procent de 48.6%, a plugurilor numai în procent de 69,7%, a semănătorilor 65,6%. Și în gospodăriile agricole de stat situația este asemănătoare. De altfel nici în gospodăriile agricole colective, în cooperativele agricole de producție cu rentă, în întovărășirile agricole și în sectorul individual, reparația utilajului nu înaintează potrivit condițiilor create.

Care este cauza acestei rămîneri în urmă? În primul rînd, viteza de lucru nesatisfăcătoare, în atelierele S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat, cît și în unele centre mecanice și ateliere regionale Gostat (C. M. Otopeni, C.M. Iași, C.M. Oradea ori atelierul regional Gostat Botoșani). Pe de altă parte, lipsa de interes manifestată de conducerile multor unități față de recondiționarea reperelor ce încă pot fi folosite a făcut ca ritmul reparațiilor să fie nesatisfăcător.

O cauză principală care frînează buna desfășurare a reparațiilor de iarnă o constituie lipsa unor piese de schimb de strictă necesitate. În această privință trebuie arătat că Ministerul Industriei Metalurgice nu și-a respectat angajamentele luate față de Ministerul Agriculturii și Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat de fabricarea și livrarea în termen a pieselor de schimb.

Dar nu numai pregătirea utilajului agricol este întîrziată în momentul de față, ci și asigurarea semințelor necesare însămînțărilor de primăvară. Centrele de condiționat semințe funcționează încă nesatisfăcător în multe regiuni ale țării.

Nici transportul îngrășămintelor naturale la cîmp nu se face într-un ritm susținut, atît în unitățile agricole de stat, cît și în comune. Peste puține zile, în majoritatea regiunilor din țară se va putea trece pe scară largă la executarea arăturilor. Iată de ce socotim că concepția de care sînt călăuziți unii mecanici șefi și agronomi, șefi din S.M.T.-uri și gospodării de stat, ca și mulți șefi de puncte agricole, cum că „mai avem destul timp pentru pregătirea campaniei de primăvară", este profund greșită.

O zicală bătrînească de-a noastră ne amintește că „cine se scoală de dimineața, departe ajunge". Știind aceasta și analizînd situația pregătirilor pentru viitoarele munci agricole, conducerile S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat rămase în urmă cu reparațiile au datoria să ia de urgență măsuri concrete pentru ca în cel mai scurt timp, întregul utilaj agricol să fie pus în stare de funcționare. Pentru aceasta, este necesar în primul rînd să fie lichidate lipsurile ce încă persistă în organizarea și disciplina muncii. În ceea ce privește aprovizionarea cu piese de schimb și materiale, — care se desfășoară destul de defectuos, — este necesar a se face restructurări de piese atît între bazele de aprovizionare cît și între unități. S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat trebuie totodată să ridice de urgență din centrele mecanice, atelierele regionale și unitățile industriale, motoarele reparate, care să fie cuplate imediat pe șasiurile tractoarelor.

Paralel cu lucrările de reparații, S.M.T.-urile își pot asigura din timp terenurile de lucru, încheind contracte de lucrări cu unitățile agricole din raza lor de activitate. Acțiunea încheierii contractelor de lucrări se desfășoară încă destul de slab, față de perioada în care ne aflăm. S.M.T.-urile din regiunile Constanța, Galați și Stalin de exemplu, pînă în prezent nu au reușit să contracteze lucrări decît cu un număr foarte restrîns de gospodării colective deservite. În acțiunea de încheiere a contractelor, agronomii din S.M.T. au obligația să-i îndrume pe țăranii muncitori să folosească mijloacele mecanizate ale stațiunilor de mașini și tractoare la cît mai diverse feluri de lucrări (arături, cultivație, discuit, administrarea de îngrășăminte, întreținerea culturilor, lucrări în orezării, la însilozarea nutrețurilor etc.). Contractele vor fi încheiate pe întreg ciclul de lucrări din cursul anului, specificîndu-se neapărat — pe lîngă felul lucrărilor, termenele aproximative de executare a lor etc. — și producția medie ce va trebui realizată la hectar, în gospodăriile respective.

Constituirea Comitetului Național pentru organizarea celei de a 50-a aniversări a răscoalelor țărănești din 1907

Tovarășul Gheorghe Apostol întreținîndu-se cu cîțiva țărani care au luat parte la răscoala din 1907.

Foto: Mihai Popescu

Miercuri după amiază, la Consiliul de Miniștri a avut loc constituirea Comitetului Național de organizare a celei de a 50-a aniversări a răscoalelor țărănești din 1907, potrivit hotărîrii C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri.

Deschizînd adunarea, tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, a arătat că marile răscoale țărănești împotriva jugului burghezo-moșieresc, pentru pîine, pămînt și libertate, reprezintă o pagină glorioasă în istoria poporului și a mișcării revoluționare din țara noastră.

Vorbitorul a amintit cu cîtă cruzime au fost reprimate răscoalele de către burghezie și moșierime și a subliniat sprijinul pe care mișcarea muncitorească l-a acordat țăranilor răsculați.

După ce a vorbit despre însemnătatea internațională a răscoalelor din 1907, tov. Chivu Stoica a spus: Idealurile pentru care au sîngerat țăranii din 1907 s-au realizat de-abia după 23 August 1944. Astăzi țărănimea noastră nu mai muncește pe ogoarele moșierilor și arendașilor: pămîntul și roadele lui îi aparțin. În satele patriei noastre socialismul prinde puternice rădăcini.

A fost constituit apoi Comitetul Național de organizare pentru a 50-a aniversare a răscoalelor din 1907 avînd în frunte pe tov. Mihai Gh. Bujor, președintele Asociației foștilor deținuți și deportați politici antifasciști.

După prezentarea planului principalelor manifestări ce vor avea loc cu prilejul aniversării răscoalelor țărănești din 1907, au urmat ample discuții. La sfîrșit, tov. M. Gh. Bujor a făcut o expunere asupra importanței pe care răscoalele din 1907 au avut-o asupra țărănimii și a rolului mișcării muncitorești în sprijinirea acestora.

Comitetul Național de organizare pentru a 50-a aniversare a răscoalelor din 1907

M. Gh. Bujor, președintele Asociației foștilor deținuți și deportați politici antifasciști, președinte;
— **Acad. Tudor Arghezi**;
— **Acad. Cezar Petrescu**;
— **Constantin Pîrvulescu**;
— **Acad. Zaharia Stancu**, vicepreședinți.

Gheorghe Adamache, muncitor din Galați: participant la răscoalele din 1907; **Vasile Anagnoste**, vechi participant la mișcarea muncitorească expulzat în anul 1907; **Gheorghe Apostol**; **Dumitru Ariciu**, țăran participant la răscoala din comuna Sîngeru, regiunea Ploești; **Filip Avramescu**, țăran participant la răscoala din comuna Popînzălești, regiunea Craiova. **Corneliu Baba**, pictor. **Dumitru Vasile Bălan**, țăran participant la răscoala din comuna Copalău, regiunea Suceava; **Chivu Stoica**; **Anica Condurache**, țărancă participantă la răscoala din comuna Ibănești, regiunea Suceava; **Miron Constantinescu**; acad. **Petre Constantinescu-Iași**; **Constanța Crăciun**; **Vasile Cristache**, prim-secretar al Comitetului regional București al P.M.R.; acad. **Constantin Dalcoviciu**; **Constantin Dumitrescu**, țăran participant la răscoala din comuna Frunzaru, regiunea Pitești; **Ion Dumitrescu**, compozitor. **Petru Dumitriu**, scriitor. **Gheorghe Gheorghiu-Dej**; **Dr. Petru Groza**; **Constantin Ștefan Gheorghe**, țăran participant la răscoala din comuna Întorsura, regiunea Craiova; **Ilie Grigore**, țăran participant la răscoale din comuna Pădureți, regiunea Pitești; acad. **Iosif Iser**, pictor; **Ion Jalea**, sculptor; **Aurel Jiquide**, pictor; **Janeta Safir-Maltus**, sprijinitoarea răscoalelor; **Constantin Mănescu**, vechi participant la mișcarea muncitorească, sprijinitor al răscoalelor; **Alexandru Moghioroș**; **Gheorghe Munteanu**, țăran, cap de răscoală din comuna Blăgești, regiunea Bacău; **Paul Niculescu-Mizil**: acad. **Andrei Oțetea**; acad. **C. I. Parhon**; **Ion Pas**; **Ilarie Porojan**, țăran participant la răscoale din comuna Bălcescu, regiunea Craiova; acad. **Mihail Roller**; acad. **Mihail Sadoveanu**: acad. **Traian Săvulescu**, **Florea Simedrea**, țăran participant la răscoale din comuna Stănești, regiunea București; **Marin Sulică**; învățător din București, sprijinitor al răscoalelor; **Dumitru D. Toader**, țăran participant la răscoale din comuna Avrămeni, regiunea Suceava; **Virgil Trofin**, prim-secretar al C.C. al U.T.M.; **Gheza Vida**, sculptor; **Vasile Vîlcu**, prim-secretar al comitetului regional Constanța al P.M.R.; **Ion Gh. Zagan**, țăran participant la răscoale din comuna Ruginoasa, regiunea Iași.

Zi de iarnă la gospodăria colectivă „Grivița Roșie" din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Arad

In aceste zile de iarnă colectiviștii din comuna Tudor Vladimirescu muncesc din plin în secțiile anexă ale colectivei: tîmplărie, rotărie, secțiile de recondiționat și montat lăzi, secția gater, secția de confecționat putini, etc.

Numai în cursul anului 1956, secțiile anexă ale colectivei au adus un venit de peste 448.000 lei.

1) Colectivista Ana Schlechta, deputată în Marea Adunare Națională, la locul ei de muncă în secția de montat lăzi.

2) În secția de confecționat putini a colectivei.

3) Colectivistul Leonte Olenic lucrînd la gater semifabricatele necesare secțiilor de confecționat lăzi și putini.

Fotoreportaj: SEVERIN P.

Au încheiat contracte

In comunele raionului Roman, tot mai mulţi ţărani muncitori fac contracte cu statul pentru valorificarea produselor agricole. Astfel, numai la centrul de colectare a laptelui din comuna Secueni au făcut contract zilele trecute, pentru valorificarea a cîte 200 kg de lapte, ţăranii muncitori Vasile Bucur, Gheorghe Barbu, Vasile Paraschiv, Mihai Ciobanu şi alţii.

Nu puţini din comună sînt şi aceia care fac contracte pentru vite şi porci, primind imediat avans în bani. Aşa, bunăoară, ţăranul muncitor Iordache Ciobanu, contractînd un porc şi un mînzat, a primit ca avans suma de 600 de lei, iar Dobrişan Dumitru, Ion Creţu şi Elena Vlad, care au contractat fiecare cîte un porc, au primit cîte 300 de lei.

Cantităţi mari de lînă au contractat Gheorghe Beţinaru, Gh. Maroianu, Iordache Tihon şi mulţi alţii

IOANA GHIROAGA
corespondent

Şi-au cumpărat un autocamion

Membrii gospodăriei agricole colective „6 Martie" din comuna Scorţaru Vechi, raionul Brăila, au vîndut de curînd, prin cooperativă 500 kg de lînă, un vagon cu porumb şi 5 tone de grîu. In felul acesta ei şi-au putut cumpăra un al doilea camion „Molotov"

Din produsele anului în curs ei s-au hotărît să valorifice prin cooperativă 10 vagoane cu porumb, 8 vagoane cu grîu, 5 tone de carne şi 200 kg de lînă.

TASLAOANU VASILICA
corespondent

FILMUL PENTRU SATE

Realizări însemnate în regiunea Cluj

Nu de mult a luat sfîrşit prima etapă a festivalului filmului pentru sate. Pentru generalizarea experienţei şi rezultatelor pozitive obţinute în vederea unei cît mai bune desfăşurări a următoarelor două etape ale festivalului, în toate regiunile s-a făcut analiza felului cum s-a desfăşurat această acţiune pînă acum. Dăm mai jos cîteva date din experienţa regiunii Cluj, care a obţinut rezultate dintre cele mai frumoase.

In această regiune au participat la festival 17 cinematografe săteşti, cinematograful „Patria" cu banda normală din Jibou şi 8 caravane cinematografice. Filmele ce au rulat în cadrul primei etape a festivalului au fost vizionate de 55.398 de spectatori realizîndu-se astfel planul în procent de 123 la sută. Aceasta se datoreşte în mare măsură faptului că s-a făcut o largă popularizare a festivalului prin staţiunile de radioamplificare şi radioficare din comune, cît şi prin numeroase afişe.

Prezentarea filmelor artistice, documentare şi jurnale agricole a fost însoţită de o susţinută muncă politică şi de propagandă agricolă. Astfel, în comuna Singer din raionul Luduş, s-au ţinut înainte de prezentarea filmelor conferinţele: „Regimul democrat-popular, cea mai mare cucerire a poporului", „Mecanizarea agriculturii contribuie la mărirea producţiei agricole", în comuna Surduc din raionul Jibou conferinţa intitulată: „Importanţa arăturilor de toamnă", iar în comuna Someş-Odorhei conferinţa „Cea de-a IX-a aniversare a R.P.R." etc.

O foarte bună iniţiativă a fost organizarea, cu prilejul festivalului filmului pentru sate, a unor mici expoziţii agricole, unde fruntaşii din agricultură şi-au prezentat producţiile obţinute. In cadrul acestor mici expoziţii s-au legat discuţii interesante în legătură cu metodele agrotehnice ce trebuie aplicate în condiţiile specifice din comunele respective pentru obţinerea de producţii mari. Astfel de expoziţii au fost organizate în comunele Cuci, Hida şi altele.

Totodată, la căminele culturale şi în unele unităţi agricole s-au organizat standuri de cărţi cu cele mai noi lucrări apărute.

La căminul cultural din Bolintinul din Deal, regiunea Bucureşti, pe lîngă alte activităţi culturale, se dispută în fiecare seară interesante partide de şah.

In foto: O fi oare mişcarea asta cea mai bună? După atenţia încordată a celor de pe margine, se pare că da.

E bine să ştim

De ce trebuie să dăm pămîntului îngrăşăminte

S-a dovedit de către oamenii de ştiinţă că an de an fiecare recoltă ridică din pămînt cantităţi mari din substanţele cu care se hrănesc plantele. Astfel, la porumb, pentru ca să se producă o recoltă de 3000 kg boabe şi 6000 kg coceni la hectar, se ridică din pămînt 93 kg azot, 35,1 kg fosfor, 109,56 kg potasiu şi 30,3 kg calciu. In afară de cantităţi mai mici de alte substanţe.

Este adevărat că pămîntul conţine toate aceste substanţe în cantităţi de sute de ori mai mari decît este nevoie pentru o recoltă. Cu toate acestea, numai o mică parte din ele sînt puse la îndemîna plantelor. Restul se găseşte în pămînt sub o formă ce nu poate fi întrebuinţată de plante (neasimilabilă).

Pentru a asigura hrana necesară plantelor, trebuie mai întîi, ca prin lucrările pămîntului — grăpat, cultivaţie, arături etc. — să transformăm această hrană din pămînt, fixată acolo (neasimilabilă), în hrană ce poate fi uşor luată de plante, sau hrană asimilabilă. In al doilea rînd, pentru ca plantele să aibă la îndemînă cît mai multă hrană asimilabilă trebuie să mărim noi această hrană prin aplicarea îngrăşămintelor.

Nu toate pămînturile sînt la fel de bogate în substanţe hrănitoare pentru plante. Unele pămînturi şi mai ales cele din regiunile umede, cu ploi mai multe, au hrană mai puţină, din cauză că o mare cantitate din ea este dusă de apa ploilor în adîncime, de unde nu mai poate fi folosită de plante. Pămînturile din regiunile mai secetoase sînt de regulă mai bogate, pentru că apa, fiind mai puţină, nu spală în adîncime cantităţi mari de substanţe nutritive. Prin urmare, pe terenurile spălate de ploi din regiunile umede, nevoia de îngrăşăminte se resimte mai mult. Pe asemenea terenuri trebuie să se dea îngrăşăminte mai des şi în cantitate mai mare. In regiunile secetoase pămîntul fiind mai bogat, îngrăşămintele se pot da mai rar şi în cantităţi mai mici.

S-a mai dovedit că pămînturile din regiunile umede au mai multă nevoie de azot şi calciu (pentru că aceste substanţe sînt duse foarte uşor de apă) şi mai puţin de fosfor şi de potasiu. Pămînturile din regiunile secetoase au nevoie mai mult de fosfor, apoi de azot şi aproape deloc de potasiu şi calciu.

Aplicarea chibzuită a îngrăşămintelor sporeşte recoltele simţitor pe toate pămînturile. Bine înţeles că sporurile de recoltă depind şi de felul cum se lucrează pămîntul şi de felul cum se face rotaţia culturilor pe acelaşi loc. In ce priveşte îngrăşămintele, grija agricultorului trebuie să fie de a restitui pămîntului substanţele hrănitoare luate de plante. Dacă nu se redau pămîntului aceste substanţe, recoltele scad din ce în ce. Aşa se explică de ce ţăranii muncitori care nu folosesc îngrăşăminte capătă recolte mici chiar şi în anii buni. Nu mai puţin atenţi trebuie să fim cu felul în care ne lucrăm pămîntul, căci aşa cum am spus mai sus, prin lucrări de bună calitate şi executate la timp, facem ca o mare cantitate de hrană fixată în pămînt să se prefacă în hrană ce poate fi uşor luată de plante.

Astăzi aplicarea îngrăşămintelor chimice se face şi la noi pe o scară destul de întinsă în gospodăriile agricole de stat şi colective. Se dau îngrăşăminte plantelor care au nevoie de hrană mai multă, cum este grîul, sfecla de zahăr, cartofii şi altele, obţinîndu-se recolte mult sporite.

Pentru a se veni în ajutorul ţărănimii muncitoare, punîndu-i-se la îndemînă cantităţi îndestulătoare de diferite îngrăşăminte la un preţ scăzut, anul acesta se vor mai înfiinţa în ţara noastră noi fabrici de îngrăşăminte chimice.

Ing. N. ŞERBANESCU
şef de laborator I.C.A.R.

FOILETON

Sticla de lampă şi... familiuţa

De supărat ce eram, aproape să nu-l văd pe Gheorghe Gafencu, contabilul sfatului popular Părhăuţi, raionul Suceava.

— Ce ai, frate? mă-ntreabă el.

— Vreau să fac o reclamaţie împotriva gestionarei Ana Ignătescu de la cooperativă, care vinde sticla de lampă cu suprapreţ!

— Nu se poate! zice el. Nepoata-mea nu ia suprapreţuri!

— Nici n-am spus că ia nepoata dumitale, ia gestionara!

— Foarte urît din partea dumitale! Gestionara e ...nepoata mea!

Zicînd acestea, contabilul mă lasă mofluz în mijlocul drumului. Dar nici eu nu mă las. Ajungînd la sfatul popular, intru în biroul agentului fiscal Vasile Boghean.

— Vă salut! zic. Pot face reclamaţie împotriva unei gestionare care ia suprapreţuri?

— Suprapreţuri? Cum să nu? S-a zis cu ea! Uite ici toc şi hîrtie, aşterne-mi negru pe alb o reclamaţie în toată regula şi... las' pe mine! Suprapreţuri? O aranjez eu de-i merg fulgii!... Aşa! Ai terminat? Ia să vedem! Formidabil! face agentul fiscal. Dumneata eşti primul om...

— Ei, zic eu modest, odată şi-odată tot trebuia să se găsească cineva!

— Şi te-ai găsit tocmai dumneata, să-mi ponegreşti verişoara!

— Doamne fereşte! zic. Eu n-am nimic cu verişoara dumitale!

— Cum n-ai, din moment ce-o reclami?

— Cred că-i o neînţelegere! zic. Ce are verişoara dumitale şi cu gestionara?

Păi cum să n-aibă! Gestionara e verişoara mea! Acum înţelegi?

Inţelegeam: se mărea familiuţa! Mă duc atunci la Gheorghe Boghean, secretarul sfatului popular. El m-ascultă ce m-ascultă şi, cînd pomenesc şi de cele spuse de agentul fiscal, deodată îi sare ţandăra.

— A zis tata asta?

— De ce să mint, nu! N-am vorbit cu tatăl dumitale, ci cu agentul fiscal Vasile Boghean.

— Păi, el e tatăl meu! Şi dacă el mi-e tată, înseamnă că şi gestionara mi-e rudă!

— Bine, bine, zic, dar atitudinea aaa... ti...

— Asta-i bună! mă-ntrerupe el. N-ai vrea cumva să mă cert acum cu tata pentru dumneata!

Avea dreptate secretarul sfatului.

Ce mai puteam să fac? Imi vine o idee şi mă duc la Oţ Ilie, referentul de stare civilă.

— Dumneata, zic, care eşti aici cu starea civilă, trebuie să le ştii pe toate. E adevărat că gestionara Ana Ignătescu e nepoata contabilului Gheorghe Gafencu?

— Adevărat — şi încă nepoată bună!

— In cazul ăsta, ea este verişoara agentului fiscal Vasile Boghean?

— Sigur!

— Ei drăcie! Şi Vasile Boghean este tatăl lui Gheorghe Boghean, secretarul sfatului?

— Exact!

— Păcatele mele! zic. Vasăzică, toată familia în păr!

— Stai că nu-i toată! zice referentul. Păi pe mine unde mă pui?

— Aoleu! Şi dumneata faci parte din familie?

— Păi dacă sînt unchiul secretarului, dumneata ce crezi?

Credeam că se-nvîrteşte pămîntul cu mine. Ei, dar lasă, că există cineva care să-mi facă dreptate! Astfel gîndind, mă duc glonţ la Constantin Hodoroabă, preşedintele sfatului popular.

Şi, cînd aude de cine-i vorba, mai să sară în tavan de enervare

— Extraordinar! strigă el. Asta-i nemaipomenit!

— Aşa-i că-i extraordinar? zic eu, prinzînd curaj.

— Indiscutabil! Este extraordinar curajul dumitale, să-mi vii aici c-o plîngere — împotriva cui? Impotriva gestionarei, care de fapt mi-e rudă! Impotriva contabilului Gafencu, care este unchiul secretarului şi vărul meu! Impotriva agentului fiscal, care este tatăl secretarului Gheorghe Boghean, finul meu! Şi împotriva referentului Oţ Ilie, alt văr al meu! Da' pe ce lume trăieşti dumneata?

Nici eu nu mai ştiam pe ce lume trăiesc, de avusesem curajul să zgîndăresc ditamai familiuţa pentru... o sticlă de lampă!

VALERIU FILIMON
după o corespondenţă trimisă de
MIHAIL DUNGEANU
Iţcani-Suceava

Pentru unii care umblă după potcoave de cai morţi.

CALUL: — Dacă vrea omul să aibă norocul cu el!
Desen de GION

LA COOPERATIVA DIN JOSENII BIRGAULUI

Cunoscînd avantajele contractărilor şi achiziţiilor ţăranii muncitori valorifică la cooperative tot mai multe produse agricole şi încheie contracte pentru livrarea de lînă, zarzavaturi fructe etc. In acelaşi timp ei se aprovizionează de la magazinele cooperativelor cu mărfurile industriale de care au nevoie.

Ţăranul muncitor Alexandru Leon din Josenii Bîrgăului primeşte de la achizitorul cooperativei avansul de 340 lei pentru lîna contractată cu cooperativa din comună.

Cînd în faţă ai atîtea ţesături cu modele şi culori care de care mai îmbietoare, e greu să alegi.

Ce să citim

ROBERTO J. PAYRO: „Diavolul în Belgia"

Cartea aceasta apărută de curînd în colecţia Meridiane (E.S.P.L.A.) cuprinde un mănunchi de vechi povestiri populare belgiene, în care se istorisesc întîmplări cu diavoli, vrăjitoare şi spiriduşi.

Ca şi în poveştile ori legendele noastre, diavolul este păcălit mai întotdeauna de ţăranul isteţ care profită de pe urma lui, fie punîndu-l să-i muncească, fie să-i plătească rămăşagul pierdut. Chiar cînd a încheiat un pact cu diavolul, omul reuşeşte să se descotorosească de el întrucît diavolii „sînt mai slabi de minte".

Astfel, în povestirea „O fiară apocaliptică", ţăranul Bohain cîştigă prinsoarea cu diavolul care nu reuşeşte să ghicească ce animal i-a arătat. In realitate ţăranul o pusese pe nevastă-sa să se ungă cu miere şi să se tăvălească în puful unei saltele.

In povestirile „Morarul din Stuivenberg" şi „Kabuter" ni se arată cum două femei leneşe, arţăgoase şi lacome, datorită unui kabuter (spiriduş) ajung morăriţe harnice, cumpătate şi înţelegătoare.

Povestirea „Vrăjitoarele din Mons", reconstituind întîmplările tragice ale unei perioade întunecate în care mii de oameni nevinovaţi erau învinuiţi de vrăjitorie şi arşi pe rug, demască crimele făptuite în evul mediu de către cinicile asupritoare şi biserică.

Volumul „Diavolul în Belgia" constituie o lectură instructivă şi atrăgătoare pentru toate categoriile de cititori.

L. C.

Te unde trece FRUMUSEŢEA LUMII

— POVESTIRE

Nuri Said nu-i om ursuz. Cei care-l cunosc puţin spun că, dimpotrivă, Nuri este un prieten foarte bun, un om de care te lipeşti cu tot sufletul. Că e tăcut Nuri Said? Ei, şi ce-i cu asta? Oamenii sînt tot atît de feluriţi, cîte boabe de nisip sînt pe prundişul mării.

Lui Nuri i-a mers vestea de om care nu se miră de nimic. Orice s-ar întîmpla, orice noutate ar afla, el rămîne tot potolit, iar sprînceana lui dreaptă nu s-ar ridica a mirare chiar de l-ai tăia. Are el un fel de a fi, de a privi în jurul lui în linişte, cum nu se vede la mulţi oameni. Ar fi în stare să stea pe prispă cu picioarele încrucişate sub el o zi întreagă fără să clipească, numărîndu-şi mătăniile de abanos pe care i le-a dăruit un neam de-al lui, călătorit la Mecca, la mormîntul Profetului. Cînd te uiţi la mătănii, cum i se scurg printre degete, parcă simţi curgerea gîndurilor omului, liniştite, înţelepte şi pline de miez. Aşa cum stă el pe prispă, în zilele de vară, tăcut, cu părul nins de ani, privind pierdut spre zarea dealurilor, urmărind zborul graurilor, pare o statuie din piatră. Nu degeaba un pictor, trecînd prin meleagurile dobrogene şi poposind în acest sat, cunoscîndu-l, l-a rugat să-i dea voie să-i prindă chipul pe pînză.

— N-ai să faci nimic! — i-a răspuns zîmbind Nuri.

— Cum vine asta? — s-a mirat pictorul.

— Pe pînza ta, omule, prinde frumuseţea lumii, şi nu urîţenia ei.

— Şi care-i frumuseţea lumii? — a întrebat pictorul.

— Frumuseţea lumii este lumina. Prinde lumina, dacă poţi. Dar n-ai să poţi. Lumina numai Alah o poate prinde.

Totuşi, Nuri a stat liniştit pe prispă, numărîndu-şi mătăniile, şi pictorul s-a apucat de treabă. Bătrînul îl şi uitase. Spre seară, cînd vremea se răcori şi cînd dealurile dinspre Dunăre ardeau sub văpăitaia apusului, Nuri a tresărit. S-a sculat şi s-a dus la pictorul care-şi ştergea obosit fruntea. I-a privit pînza în tăcere şi buzele i-au tremurat. Apoi, întorcîndu-se spre artist, se apleacă din umeri cu faţa pînă la pămînt:

— Acesta nu sînt eu! — a zis Nuri. Glasul măgarului nu ajunge la ceruri! Acesta este glas de vultur. Mîna ta e de aur, prietene. Acopere tabloul şi du-l de-aici.

S-ar părea că Nuri n-are necazuri, supărări, că bucuriile lui nu seamănă cu ale celorlalţi oameni. „Un suflet ferecat", spune despre el prietenul lui, Caibula. Dar nici Caibula nu-l cunoaşte îndeajuns. Nuri nu-şi arată frămîntarea sufletului şi de aceea chibzuieşte că totul trece pe lîngă el ca un murmur pe care urechea lui nu-l socoteşte vrednic de luat în seamă. „Mai frumoasă este lumina", par să grăiască ochii cenuşii şi adînci, blînzi şi un pic trişti.

Spre deosebire de el, fiul lui, Sefchi, este ca un pîrîu sprinten care sare din stîncă în stîncă. O clipă nu poate sta locului, gura nu-i tace şi mîinile lui, neliniştite, par să vorbească şi ele. Nuri îl priveşte trist, îndurerat.

— Fiule, vorbele sînt ca păsările cerului. Cum le-ai scăpat din mînă nu le mai poţi prinde. Nu ţi-e milă de limba ta?

Sefchi rîde cu toată gura, rîde cu ochii, cu dinţii, cu sprîncenele şi parcă şi urechile îi rîd.

— Babai! — spune el tare. Din tot ce mi-a dat Alah nimic nu trebuie să lenevească. Cum ar putea să tacă limba, cînd sufletul are aripi?

La asemenea vorbe, Nuri clatină din cap şi-şi priveşte fiul cu nelinişte.

— Sefchi, limba n-are oase! Dar oase sfărîmă! Fereşte-te să nu-ţi rupi piciorul. Numai Alah poate spune vorbe înţelepte.

De la o vreme, bătrînul nici nu-l mai bagă în seamă pe Sefchi. Lui nu-i plac oamenii care vorbesc mult. Katie, nevastă sa, îi mai aduce cîte o veste despre isprăvile feciorului, dar el tace. Tot de la Katie a aflat Nuri că fiul său cîntă seara la cămin şi că dauligiul Caraali îi ţine isonul. La vorbele femeii n-a zis nimic. Doar şi-a încruntat puţin sprîncenele. Apoi a venit Caibula alături de el, pe prispă. Şi au tăcut amîndoi vreme îndelungată, privind jocul graurilor deasupra salcîmilor. Intr-un tîrziu, Caibula l-a întrebat în şoaptă:

— Ce-i cîntecul, Nuri?

— Oftatul sau bucuria sufletului, Caibula, i-a răspuns acesta. Cîntecul are aripi dumnezeieşti, nu-l poate ajunge nici glonţul.

Apoi iar s-a întins liniştea. Cînd seara şi-a trimis liliecii ca nişte săgeţi negre şi bezmetice să fluture în văzduh, Caibula s-a ridicat, oftînd:

— Vrednic fiu ai, Nuri! Pune oamenii pe gînduri.

— Cum aşa, Caibula?

— Cîntecul lui este şi oftat şi bucurie. Au venit oameni de la Bucureşti să-l asculte. Glasul lui îl prind într-o cutiuţă. Cînd vor, îi dau drumu să zboare şi atunci îţi sfîşie pieptul cu frumuseţea lui.

— Vorbele sînt ca păsările cerului... Cîntecul e altceva...

— Ştiu, Nuri, îl întrerupse Caibula. Dar păsările acestea se întorc în cutiuţă după ce au bătut aerul cu aripile. Hai să le ascultăm şi noi.

Căminul cultural nu este departe. E aşezat la răspîntie de drumuri. Ferestrele lui luminate sînt ca nişte ochi imenşi, galbeni, străjuind în noapte. Cu cît se apropie cei doi bătrîni, cu atît cîntecul de acolo creşte. Ajunşi în curte, ei nici nu îndrăznesc să calce cu toată talpa, de teamă să nu-l tulbure pe cîntăreţ. Se opresc sub ferestre, cu capetele plecate, cu inimile înfiorate şi ascultă. Cîntecul zboară cu aripi mari, vîslind în înaltul cerului, rotindu-se, ridicîndu-se şi căzînd şi iar ridicîndu-se. Nuri a rămas cu mîna la piept. Poate vrea să-şi potolească bătăile inimii. Sau poate inima lui plînge sau rîde. Şi hohotul ei adînc şi pătimaş îl sperie. Nu îndrăzneşte să-şi ridice ochii şi să privească în sală. Ii e ruşine că şi-a mustrat fiul şi pentru întîia oară se întrebă neliniştit dacă nu cumva toată înţelepciunea lui nu face cît papucii săi pe lîngă darul lui Sefchi. Nu mai are timp să-şi răspundă. Glasul a tăcut, cîntecul s-a frînt încet. Işi ridică privirile şi se uită în sală. Tot satul e acolo. Şi Sefchi este, uite-l în primul rînd. Dar... cum se poate? Doar el a cîntat!

Urcă treptele şi intră în sală. Toate privirile se întorc spre el cu respect.

Şi Sefchi începe să cînte din nou. Bătrînul cască ochii uimit. Nu cîntă Sefchi! Uite-l, el stă în banca întîi şi-l face semn cu mîna să se apropie.

Nuri calcă uşurel. Ajuns lîngă fiu, se aşează, roşu de emoţie. Se apleacă spre el:

— Sefchi, unde ţi-e glasul?

— Babai, l-au prins pe bandă de magnetofon, nu-l auzi?

Nuri se încruntă şi se uită la un tînăr care umblă la un aparat lîngă scenă.

— Acela-i radio, Sefchi! N-am văzut eu aici la cămin?

Sefchi îl strînge de braţ şi-i spune:

— Nu-i radio, Babai! E magnetofon! Ne-au imprimat, pe mine şi pe Ali, şi mîine pleacă la Bucureşti să ne dea la radio. Dar ascultă!

Nuri tace. Mătăniile se scurg repede, repede, printre degetele osoase ale bătrînului.

Tîrziu, cînd totul s-a terminat, cînd oamenii au umplut uliţele cu glasurile lor, îndreptîndu-se spre casă, Nuri se ridică de pe bancă şi se apropie de aparat. Tînărul tehnician îl priveşte curios. Bătrînul pipăie banda cafenie. Buzele lui murmură:

— Aici e Sefchi! Aici e Sefchi!...

— Să mergem, Babai, — îl îndemnă fiul.

— Şi, dacă vrei, poţi să-l mai pui pe Sefchi să cînte? — întrebă Nuri.

— Cum să nu! — îi răspunse tehnicianul. Peste o săptămînă, o să-l poţi auzi din nou, la radio.

Bătrînul îl priveşte, clipind emoţionat.

— Dacă nu te supără — se roagă el — primeşte să te odihneşti în noaptea asta sub acoperişul meu. Mîine o să te duc eu la gară, cu căruţa gospodăriei.

In seara aceea, lumina s-a stins tîrziu în casa lui Nuri. In jurul becului, pluteau nori de fum de tutun de la luleaua bătrînului. Şi Sefchi i-a cîntat din nou, şi Nuri nu s-a mai supărat pe vrednicia limbii fiului. In jurul ibricului mare de aramă, cu cafea, i s-a descleştat şi lui limba pentru prima oară. Şi tot pentru prima oară s-a mirat Nuri şi de odrasla lui şi de maşinăria care prinde cîntecul de aripi şi-i dă drumul cînd vrea omul. Aşa i s-a pierdut faima de om care nu se miră de nimic.

In zori, pe drumul alb de stepă, o căruţă îi legăna pe bătrînul Nuri şi pe tehnician. Nuri fuma din pipa de corn şi din cînd în cînd scutura de hăţuri, îndemnînd caii. Intr-un tîrziu, întorcîndu-se spre tehnician, spuse:

— Cîndva, un om a trecut prin satul nostru şi mi-a făcut chipul pe pînză. Am rîs întîi de strădania lui. Imi ziceam că numai Alah poate plămădi chipuri vii.

Tace din nou. Caii urcă pieptiş pe un deal pietros. Deasupra, în înălţuri, se leagănă leneş un uliu de stepă.

— Aseară — continuă puţin mai tîrziu Nuri — ascultînd glasul lui Sefchi ieşind din maşinăria ta, mi-am amintit de pictorul acela. Şi mă gîndesc dacă nu cumva frumuseţea lumii trece întîi prin om...

E. SINCAN

Situaţia de la S.M.T. Comişani nu mai poate dăinui

Mecanizatorii din unele S.M.T.-uri ale regiunii Ploeşti, cum sînt S.M.T. Poşta Cîlnău, S.M.T. Sihlea şi S.M.T. Padina, lucrînd pe întinsele terenuri a numeroase gospodării colective şi întovărăşiri agricole, au înregistrat anul trecut succese remarcabile, depăşindu-şi planul de producţie şi contribuind la obţinerea unor mari sporuri de recoltă în unităţile deservite.

Nu acelaşi lucru se poate spune şi despre S.M.T. Comişani, din aceeaşi regiune, care îşi desfăşoară activitatea în numeroase comune din raionul Tîrgovişte. S.M.T. Comişani nu şi-a îndeplinit planul de producţie pe anul 1956 decît în proporţie de 41,1 la sută, iar preţul de cost al hantrului a ajuns în această staţiune la mai mult decît dublul celui planificat.

Principala cauză a acestei situaţii o constituie lipsa de teren comasat, suprafeţele mici ale terenurilor din unităţile agricole socialiste din jurul staţiunii. S.M.T. Comişani deserveşte două gospodării colective şi 26 întovărăşiri agricole. Numărul mare al întovărăşirilor agricole, îndeosebi, ar părea la prima vedere că asigură teren de lucru celor 44 de tractoare ale staţiunii.

Care este însă realitatea? Majoritatea întovărăşirilor deservite de această staţiune au suprafeţe mici de teren. Nici chiar cele mai mari întovărăşiri deservite de S.M.T. Comişani, cum sînt cele din Piersinari şi Băleni-Romîni nu depăşesc suprafaţa de 50—70 ha. Dacă la aceasta mai adăugăm şi faptul că unele din aceste întovărăşiri, ca, de pildă, cele din Comişani, Ulmi, Nucet, Aninoasa şi Tîrgovişte, nu te renul dispersat în multe trupuri mici, de cîte 1—2 hectare, din cauză că sfatul popular raional n-a făcut încă comasarea, ne dăm bine seama că mecanizatorii acestei staţiuni întîmpină serioase greutăţi în îndeplinirea planului de lucrări.

Terenurile mici, foarte dispersate şi aflate la mari distanţe de staţiune, fac ca şi îndrumarea şi controlul din partea conducerii staţiunii (director Ştefan Voinea) să nu fie operativ.

Despre felul cum se fac îngrijirile tehnice la această unitate ne vorbesc pe deplin cele 15.304 de ore pierdute pe brazdă cu reparatul tractoarelor şi maşinilor agricole. Din cauza deplasărilor în gol au fost de asemenea înregistrate numeroase ore neproductive (aproape 3000 de ore). De altfel, numărul total al orelor neproductive depăşeşte cu mult pe cel al orelor productive. Este firesc ca în aceste condiţii preţul de cost al lucrărilor să se încarce nepermis de mult.

Desigur că cu totul alte rezultate s-ar fi putut obţine de către S.M.T. Comişani dacă conducerea staţiunii şi întregul ei colectiv ar fi luptat cu stăruinţă pentru lărgirea în cît mai mare măsură a sectorului agricol cooperatist, din raza de activitate a staţiunii.

In această privinţă nu s-a făcut însă nimic. Deosebit de grăitor este faptul că din 1950 pînă în prezent, *în raza de activitate a staţiunii nu a mai luat fiinţă nici o gospodărie colectivă.*

Starea de lucruri existentă la S.M.T. Comişani nu mai poate dăinui. Dacă conducerea staţiunii vrea să iasă din impasul în care se găseşte, este absolut necesar ca acum, în timpul iernii, paralel cu celelalte munci ce se execută în S.M.T., cei mai buni mecanizatori să fie antrenaţi în acţiunea de lărgire a sectorului agricol socialist din raza de activitate a staţiunii. Sub îndrumarea organelor raionale şi comunale de partid va trebui mult intensificată munca politică în vederea atragerii a noi membri în unităţile cooperatiste existente şi creării de noi unităţi.

O deosebită atenţie trebuie să se acorde comasării terenurilor întovărăşirilor. Acum, în perioada întocmirii planurilor de producţie, agronomii de sector din S.M.T. au datoria să ajute operativ, concret, unităţile agricole socialiste, în executarea acestor lucrări, ca ele să se întărească continuu şi să poată demonstra ţăranilor muncitori individuali marile avantaje ale desfiinţării haturilor şi lucrării pămîntului pe tarlale întinse cu tractoarele şi maşinile statului.

Colectiviştii şi întovărăşiţii să fie îndrumaţi să prevadă în aceste planuri şi să încheie contracte pentru un volum cît mai complex de lucrări agricole.

Pentru a putea face faţă cu succes sarcinilor sporite din viitoarele campanii agricole şi a executa lucrări de bună calitate — chezăşie a recoltelor bogate — întreg colectivul staţiunii va trebui mobilizat în vederea grăbirii ritmului reparaţiilor, care lasă mult de dorit.

Numai luptînd pentru lărgirea sectorului socialist în raza sa de activitate, colaborînd strîns cu organele raionale şi unităţile deservite în vederea comasării terenurilor în unităţile cooperatiste existente şi luînd măsuri tehnico-organizatorice pentru buna funcţionare a maşinilor şi utilizarea cît mai raţională a capacităţii lor de producţie, S.M.T. Comişani va putea ieşi din impasul în care se găseşte şi va contribui în rînd cu celelalte S.M.T.-uri la traducerea în viaţă a sarcinilor izvorîte din Rezoluţia plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956.

I. LEŞEANU

OAMENI și FAPTE
de pe Valea Călmățuiului

Nu de mult, presa și radio-ul au adus vestea că și în raionul Călmățui, regiunea Galați, a fost terminată cooperativizarea agriculturii. Faptele dovedesc că la baza acestui însemnat succes pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii stă munca perseverentă, stăruitoare și insuflețită pe care activiștii de partid și de stat, colectiviștii și întovărășiții au desfășurat-o pentru lămurirea și convingerea țăranilor muncitori de a păși pe calea cooperării în producția agricolă.

In ultima vreme, în raion au dus muncă de lămurire peste 300 de oameni — dintre cele mai bune cadre din aparatul de partid și de stat — 250 de colectiviști și întovărășiți fruntași, printre care numeroși tineri și femei. Agitatorii au fost repartizați pe circumscripții electorale, iar munca de atragere spre formele de cooperare în producția agricolă a fost îmbinată cu popularizarea realizărilor regimului nostru democrat-popular.

Experiența raionului Călmățui ca, de altfel, și a celorlalte cinci raioane cooperativizate în întregime, merită să fie însușită și urmată de toate raioanele și regiunile țării.

A pierdut întrecerea Vasile Rădulescu?

De felul lui, Vasile Rădulescu e un om tăcut și singuratic. Nu de azi, de ieri. De ani. Din vremea cînd, orfan de tată și de mamă, îl purta nevoia pe la pragurile celor înstăriți, să-și poată ține zilele. Amară pîine i-a fost dat să mestece și grea pruncie să străbată. Din scatoalce și sudalmi nu-l mai scoteau stăpînii. Fără voia lui, copilul s-a închis în el, asemenea unui arici învăluit în țepi apărători. Iar urmele acelor ani i s-au înfipt în inimă și s-au înțepenit acolo.

Spun unii despre el, în glumă, că mai mult de zece vorbe într-o zi nu scoate. Asta-i cam prea, prea. Dar că și azi se ține la o parte de mulțime, asta da, e drept. Poate că chiar așa s-a și făcut că, pînă nu de mult, Vasile nu s-a lăsat urnit spre colectivă. Poate. Că doar și colectiviștii din satul Inainte știu ceva de-l dau într-una cu „Vasile cel sălbatic". Dar se vede treaba că nici oamenii nu prea s-au priceput să-l ia cu vorba și să-i desluşească fiecare lucru după rostul lui. De pildă, să-i fi spus:

— Vasile, frate, știm că tu ai jinduit după pămînt de cînd te-ai ridicat codan. Dar cine-ți ia pămîntul dacă intri în gospodărie? Statul poate? D-apoi tocmai statul ți l-a dăruit. Noi, ceștilalți? Păi noi sîntem colectiviști, adică frații tăi. Și dacă ne-am unit pămînturile laolaltă, am făcut-o să le smulgem roade mai bogate. Tu-ți temi cele 8 pogoane? Vino lîngă noi și ai nu 8 pogoane, ci 379 de hectare. Poate nu te-ndurí de cal și de căruță? Dar și ele tot în stăpînirea ta rămîn. Ba, în gospodăria colectivă ai să ai și vite multe, și unelte bune, și căruțe cîte vrei. Iar bucatele — după hărnicia ta, pe care ți-o cunoaștem bine.

Nu i-au vorbit așa nici în 1952, cînd a luat ființă colectiva, nici în anii următori. Că l-au îndemnat din cînd în cînd să facă cerere, asta-i adevărat. Dar nici cumnatu-său, Manea Cirjan, de care numai gardul îl desparte, nici președintele gospodăriei, Mihai Lesu, nici Petrache Meca, Gh. Adam și alți colectiviști fruntași n-au căutat să afle cheia potrivită la lăcata sufletului lui Vasile Rădulescu. Iar Vasile a rămas mereu un singuratic.

In întrecere cu colectiva

Om hotărît și harnic, lui Vasile i-a intrat în cap să nu se lase mai prejos decît colectiviștii. Și cum pămîntul lui era vecin cu cel al colectivei, se căznea să facă și el toate cîte le vedea la megieși: dezmiriștit, ogor de toamnă, semănat la vreme, prașile, plivit și celelalte. Dar păcatul mare e că n-a avut puteri după măsura inimii. Cum să le împlinești pe toate, cînd n-ai decît două brațe și un singur cal? N-a dovedit, cu toate că de la o vreme s-a legat tovarăș la arat cu Nicolae Cimpoale. Insă nici cu două vite nu poți fi asemenea tractorului. Cît despre celelalte munci, zădarnic te lua în piept alături de nevastă-sa, Dumitra. Căci ce pot să facă două suflete într-un noian de treburi? Pînă să secere orzul, năpădeau scaieții în porumb. Cînd să prășească, se trezea cu orzul scuturat. Și uite-așa, an după an, Vasile se trezea mereu lăsat în urmă de colectiviști. Și nu cu doi-trei pași. Cu kilometri. Fiindcă pe colectiviști — cu brațe multe, vite berechet, unelte cîte vrei și pe deasupra și mașini — nici capul nu-i durea. Pe urmă, unde pui că ei nici dinspre partea plozilor nu-și făceau griji. De cum se lumina de ziuă, îi duceau femeile la grădinița sezonieră a colectivei. Și pînă sub seară nu le mai știa de știre. Pe cînd el, ori și-i căra la cîmp și-i părăsea la umbra cîte unui mărăcine — de-i mîncau gîngăniile și se mozoleau de să-ți iei cîmpii — ori o lăsa și pe nevastă-sa cu ei acasă.

Au trecut așa un an, doi, patru. Și în fiecare primăvară, Rădulescu își călca pe inimă și se ducea alături la cumnatu-său cu jalba: ba să-i dea porumb pentru sămînță, ba ceva nutreț, ba altele. Și mai de fiecare dată îi sărea în ochi un lucru nou, în casa ori ograda lui Cirjan: un gard, un porumbar, o haină. Pînă cînd n-a mai putut răbda. Și i s-a spovedit din fir a păr:

— Eu, măi cumnate, uite-așa, așa, așa. Am zis să nu mă las, dar...

Nu și-a isprăvit cuvîntul. Dar Cirjan l-a înțeles. Cum însă îl știa de îndărătnic, l-a luat mai pe departe:

— Ei, și-acum ce te gîndești să faci?

— Dau cerere dacă mai vreți să mă primiți.

*

Se pune întrebarea: a pierdut întrecerea Vasile Rădulescu? Da. Pe cea cu colectiva a pierdut-o. Dar a cîștigat întrecerea cu sine însuși.

NICOARĂ COSAȘU

Pe scurt

● De la începutul anului acesta și pînă la 26 ianuarie, cînd s-a terminat cooperativizarea, în gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raion au intrat peste 1.700 de familii de țărani muncitori.

● Datorită dezvoltării multilaterale a producției, gospodăriile colective din raion realizează an de an însemnate venituri bănești. Așa, de pildă, anul trecut, gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Golașei a obținut un venit de aproape 4 milioane lei.

● Gospodăriile colective din satele Stanca, Stăncuța, Tufești, Țibănești și Gura Gîrluței, așezate pe malul Dunării, au posibilitatea de a obține mari venituri bănești de pe urma pescuitului. Gospodăriile colective din Stanca și Gura Gîrluței au organizat brigăzi piscicole încă din toamna anului trecut.

● Gospodăriile colective din raion posedă în prezent 28 de autocamioane. Gospodăria colectivă „Scînteia" din comuna Insurăței are 3 autocamioane, iar colectiva „Grivița Roșie" din aceeași comună 2 autocamioane și un tractor rutier cu 2 remorci.

● Creșterea animalelor în gospodăriile colective este în plină dezvoltare. La sfîrșitul anului trecut gospodăriile colective aveau în proprietate obștească 309 vaci, 534 de scroafe, 16.800 de oi, 10.018 păsări, precum și 792 de stupi de albine.

Contribuția noastră

Brigada noastră de tractoriști lucrează, din toamna anului 1954, pe tarlalele gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie" din comuna Insurăței, raionul Călmățui. In fiecare an, noi am executat aici un volum mare și variat de lucrări ca: arături de toamnă, însămînțări, secerat, treierat, discuit, prășit mecanic, desțelenit etc. Numai în anul agricol 1955—1956 brigada noastră a efectuat însămînțări pe o suprafață de 1.464 hectare, prășit mecanic pe 2.426 de hectare, discuit pe 2.506 hectare etc.

Dar nu numai executarea unui mare volum de lucrări a stat în atenția noastră, ci și buna calitate a lor. Mărturie a acestui lucru stau recoltele obținute de către colectivă. In anul trecut, bunăoară, producția medie de porumb s-a ridicat la 2.800 kg de boabe la hectar, iar pe tarlalele însămînțate cu porumb hibrid s-a obținut cantitatea de 4.000 kg la ha. Roadele bogate culese de către colectivă în ultimii ani au dat posibilitate gospodăriei să împartă colectiviștilor mari cantități de produse. Aceasta a constituit un important mijloc de atragere a țăranilor muncitori în gospodăria colectivă. Dovadă e faptul că numai în ultima lună, în această gospodărie au intrat încă 26 de familii de țărani muncitori.

Trebuie să mai arăt că, în afară de volumul mare de lucrări de calitate executat, o preocupare de seamă a noastră a fost munca de agitație politică dusă în rîndul producătorilor agricoli pentru a-i atrage pe făgașul muncii unite. Mecanizatorii brigăzii noastre, ori de cîte ori au avut prilejul, au stat de vorbă cu sătenii îndeosebi cu prietenii, cu rudele, explicîndu-le pe larg care sînt foloasele muncii unite.

Astăzi, cînd întregul nostru raion este cooperativizat, sîntem bucuroși că o părticică din această însemnată realizare se datorește și muncii depuse de brigada noastră.

ION GH. MICU
șeful brigăzii a XV-a de la S.M.T. Cioara-Doicești, raionul Călmățui

Tineri și tinere de la sate!

Participați în număr cît mai mare la Spartachiada de iarnă a tineretului!

Străduiți-vă să obțineți rezultate cît mai valoroase la toate probele pentru a vă putea număra astfel printre sportivii fruntași, premiați de ziarul „AGRICULTURA NOUĂ" cu echipament și materiale sportive!

Activiști ai Consiliilor regionale și raionale ai Asociației „Recolta" mobilizați un număr cît mai mare de tineri țărani muncitori la Spartachiada de iarnă a tineretului! Ziarul Agricultura Nouă oferă o cupă și un fanion Consiliului regional și Consiliului raional al Asociației „Recolta" care vor obține cele mai bune rezultate în această acțiune.

Mai multe îngrășăminte chimice

Muncitorii și tehnicienii fabricii nr. 12 din cadrul Combinatului chimic nr. 1 se străduiesc să realizeze cantități cît mai sporite de îngrășăminte chimice necesare agriculturii noastre, în vederea sporirii producției la hectar.

Revizuindu-și sarcinile de plan în urma Rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956, colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri a elaborat un plan tehnico-organizatoric, care prevede o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea procesului de producție și la sporirea producției de îngrășăminte cu 50 la sută față de capacitatea actuală a mașinilor. Printre aceste măsuri, se numără montarea în instalație a unui „ph-metru" care să urmărească îndeaproape consumul specific de amoniac (cel mai important factor în fabricarea nitrocalcarului), amenajarea unui laborator pentru controlul procentajului de captare a soluțiilor de azotat de amoniu în vederea reducerii pierderilor, etanșarea granulatorului și altele. Toate acestea vor face ca fabrica nr. 12 să dea tot mai multe tone de îngrășăminte peste plan. Numai în prima decadă a acestei luni au fost livrate gospodăriilor agricole de stat și altor unități agricole din țară circa 200 de tone de nitrocalcar.

M. KISS
corespondent

Tot felul de unelte agricole și accesorii

DE VÎNZARE

la toate magazinele cooperativelor de consum din raionul GIURGIU

Plata se poate face în numerar și prin virament

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Gîndul lor

Cine i-a pus în fața ochilor „Agricultura Nouă" cu Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956 și cu Chemarea colectiviștilor din Făcăeni, Gherghina lui Tănase nu-și mai amintește. Insă cineva a fost. Pentru că ea, de obicei, citește numai seara, după ce și-a pus în rînduială toate treburile. Asta însă era ziua, înainte de amiază. Va să zică, tot așa stau lucrurile — i-a pus careva sub ochi gazeta.

Atîta știe numai că de cum i-au răsărit în față titlurile, și-a și spus:

— Astea nu sînt treburi să le las pînă diseară. Se cuvine să văd chiar acum, îndată, ce-i și cum.

Ei, dar parcă a putut Gherghina să se mai desprindă de gazetă? Ți-ai găsit. Tot ce citea, din aia își lipea mai tare. Și nu prea se dumerea ce să aleagă, fiindcă toate îi păreau interesante. Iar cînd a sfîrșit cu totul, a dat fuga la gospodărie. Nu-i păsa că-i zi de praznic și că-s ceasurile două după prînz, cît îi era să afle ce cred ceilalți membri ai consiliului de conducere. Pentru că uite, ea e de părere că nici ei nu pot rămîne de căruță. Și-apoi dacă le-au luat-o alții înainte cu chemarea, cel puțin să stea și ei în cinste cu răspunsul. Asta chiar că le-o va spune membrilor consiliului de conducere.

N-a fost nevoie. De cum a pășit pe ușă, i-a văzut pe toți în jurul mesei cu ziarele despăturite, și pe președintele Mihai Ion, și pe socotitorul Radu Iacob, și pe Pavel Teofil — pe toți. Din tot consiliul doar ea lipsea. Ba erau și alți colectiviști acolo: Nicolae I. Dumitru, unul dintre șefii de echipă, Nicolae D. Eftimie, Georgeta N. Dumitru. Și-a dat seama că și ei citiseră și că erau în pragul unei hotărîri. Pentru că secretarul de partid i-a spus îndată ce s-a așezat:

— Chiar am vrut să te chemăm. Avem de discutat despre măsurile partidului și despre îndemnul ăsta. Le-ai citit cumva?

Gherghina le-a arătat gazeta înnegrită. Au zîmbit cu toții și s-au pus pe discutat. Că și ei au în satul lor — Amaru, raionul Mizil — condiții bune pentru cultivat porumb.

Pînă noaptea au tot discutat. Și din ce se adînceau mai mult, de aia se simțeau mai plini de neastîmpăr. Parcă le crescuseră aripi. Propunerile se încrucișau de-a valma. Să sporească suprafața cultivată cu porumb pînă la 40 de hectare. Să însămînțeze numai în pătrat. Să facă patru prașile. Să pună măcar 5 hectare cu hibrid. Să gunoiască locul la însămînțare și să nu se mulțumească fără 3700 kg boabe la hectarul de porumb.

Iar la urmă, secretarul de partid a spus așa:

— Ce-am hotărît aici îi bun. Acum se cade să dăm viață gîndului pe care ni l-am spus. Să punem umăr lîngă umăr, tinerii în pas cu cei maturi, femeile alături de bărbați. Și la cules, să invităm pe cineva de la gazetă să măsoare rodul muncii noastre. Bine?

Le citeai răspunsul în priviri... Hei, hei! Ce putere uriașă stă în oameni! Și ce lucruri falnice pot face ei cînd se știu liberi și stăpîni pe hărnicia lor.

NICOLAE COMANICI

Au toate șansele

După ce au citit în ziare despre angajamentele colectiviștilor din Făcăeni și ale celorlalți colectiviști și întovărășiți care s-au prins să lupte pentru sporirea producției de porumb, membrii gospodăriei colective „I. C. Frimu" din Leordeni, regiunea Pitești, au cumpănit lucrurile în fel și chip. Au discutat pe îndelete asupra posibilităților ce le au, s-au sfătuit cu agronomul de la punctul agricol și după ce și-au făcut toate socotelile s-au hotărît: vor face tot ce le stă în putere pentru a obține în acest an cel puțin 4000 kg de porumb știuleți la hectar.

Zis și făcut. Adică, și făcut, vorba vine, deoarece, deocamdată, oamenii de abia s-au pornit la treabă. Treabă gospodărească lasă bine rînduită și așa cum scrie la carte. Sămînța, bob și bob, și numai de porumb hibrid, a fost mutată într-o magazie nouă, la loc ferit de ger și de umezeală.

In ce privește celelalte lucrări, gospodăria colectivă a încheiat contract cu S.M.T. Telu. S-a prevăzut executarea cu mijloacele S.M.T.-ului a două lucrări cu cultivatorul înainte de însămînțare pentru a se fărîmița bine arătura făcută în toamnă, apoi semănatul cu mașina în rînduri drepte și trei prașile. In momentul de față conducerea gospodăriei se interesează de procurarea unor cantități de superfosfat care vor fi aplicate odată cu semănatul și în timpul vegetației porumbului. Deosebit de aceasta, aproape 20 de colectiviști în frunte cu Radu I. Trică, președintele gospodăriei, Ion Tobă, Constantin și Elena Spiroiu și alții, urmează regulat cursurile de la cercul agrotehnic din comună, unde, pe lîngă alte lucruri folositoare, inginerul agronom Nicolae Constantin le explică și cum se execută polenizarea artificială suplimentară la porumb.

Experiența căpătată în ultimii ani și mai ales măsurile luate pînă acum de colectiviști, ne îndreptățesc să credem că angajamentul lor nu va rămîne o simplă vorbă aruncată în vînt, ci va deveni fapt împlinit.

L. GHEORGHE

Angajamentul nostru

Munca neobosită a membrilor gospodăriei noastre colective și aplicarea la timp a celor mai noi reguli agrotehnice au dus la creșterea an de an a producției la hectar. Chiar în 1956, cu toată seceta, noi am realizat producții de grîu și porumb cu mult superioare celor dobîndite de țăranii cu gospodării individuale, iar acum, după ce am citit apelul colectiviștilor din Făcăeni, sîntem hotărîți să muncim cu și mai mult sîrg, în așa fel, încît să dobîndim cel puțin 2000 kg porumb boabe la ha, 1700 kg grîu la ha și 1.800 kg orz de toamnă la ha, din care vom vinde statului o cantitate în valoare de 110.000 lei. In afară de cereale noi vom mai valorifica în acest an și legume în valoare de 170.000 lei.

Pentru a putea realiza ceea ce ne-am propus, vom respecta întocmai prevederile planului de producție la cultura mare, convinși fiind că obținerea unei producții sporite de porumb înseamnă venituri mai mari, înseamnă belșug.

C. ISTRATE
președintele G.A.C. „23 August" din comuna Tîrgșoru Vechi, regiunea Ploești

Răspund colectiviștilor din Făcăeni

Apelul colectiviștilor din Făcăeni, apărut în ziarul „Agricultura Nouă", a prilejuit îndelungate discuții între membrii gospodăriei colective din comuna Feldioara, raionul Codlea.

Deși clima de aici nu favorizează cultura porumbului, feldiorenii n-au vrut să se lase mai prejos ca alți țărani muncitori care răspund cu atîta entuziasm la apelul colectiviștilor din Făcăeni. Ei s-au hotărît ca în acest an să obțină recolte mai mari la cultura sfeclei de zahăr, la cartofi și la păioase. Așa, bunăoară, ei și-au propus să cultive cu sfeclă de zahăr o suprafață de 40 de hectare, de pe care să obțină cel puțin cîte 20.000 kg la ha, față de 17.000 kg la ha, cît au obținut anul trecut. De asemenea, ei vor mări suprafața destinată culturii butașilor de sfeclă, de la 27 hectare la 35 hectare, de pe care vor să obțină o producție medie de 2.000 kg la ha, cu 500 kg la ha mai mult ca în 1956.

SIMION HUDEA
corespondent

DIN EXPERIENȚA NOASTRĂ
în munca de cooperativizare a agriculturii

Anul trecut, cu prilejul conferinței organizației regionale de partid Galați, comuniștii din raionul nostru s-au angajat să muncească în așa fel încît, pînă în ziua alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională, agricultura raionului să fie cooperativizată în întregime. După cum se știe, angajamentul acesta a fost îndeplinit înainte de termen; în ziua de 26 ianuarie a.c., oamenii muncii de pe ogoarele raionului nostru au vestit țării întregi că ultimele familii de țărani muncitori cu gospodărie individuală au pășit în gospodăriile colective și întovărășirile agricole. In ziua aceea, întregul raion a devenit un singur și mare ogor.

Cum am reușit să obținem acest succes de seamă pe tărîmul cooperativizării agriculturii? Vom încerca să arătăm pe scurt în articolul de față.

De la început trebuie să spunem că în activitatea pe care am desfășurat-o, ne-am condus după indicațiile documentelor celui de al II-lea Congres al partidului. Potrivit acestor indicații, centrul de greutate al muncii politice de masă și organizatorice a fost mutat pe teren, în mijlocul țăranilor muncitori. In satele și comunele raionului a fost desfășurată o muncă neobosită de la om la om, folosindu-se cele mai variate forme pentru convingerea țăranilor muncitori cu gospodărie individuală de a păși cu încredere pe calea arătată de partid.

In munca aceasta, comitetul raional de partid a antrenat un larg activ de agitatori — peste 2000 de oameni — membri și nemembri de partid, din rîndul colectiviștilor și întovărășiților, deputaților sfaturilor populare, mecanizatorilor, inginerilor și tehnicienilor agricoli, învățătorilor și profesorilor școlilor elementare, femeilor etc. Fiecare sat și comună au fost împărțite pe sectoare sau circumscripții electorale, în cadrul cărora au fost repartizate grupuri de agitatori. Aceștia au dus o muncă continuă, răbdătoare cu fiecare țăran muncitor în parte. Ei au stat îndelung de vorbă cu sătenii, străduindu-se să-i lămurească cu argumente convingătoare, cu socoteli făcute negru pe alb, că drumul agriculturii socialiste este plin de foloase.

Fără îndoială că cele mai bune rezultate le-au obținut în această privință agitatorii colectiviști. Cunoscînd toate rosturile muncii în comun și îndeosebi roadele acestei munci, ei au izbutit să ajungă mai ușor la inima omului, să-l facă să-și dea seama pe deplin că gospodăria colectivă sau întovărășirea agricolă înseamnă izvor de belșug și bunăstare. In cele mai multe cazuri, colectiviștii și întovărășiții agitatori au început să-și lămurească mai întîi rudele și vecinii. Așa au procedat, bunăoară, colectiviștii Radu Olteanu din Viziru, Marin Cioranu din Tufești, Costea Stoian din Ciocile, întovărășiții Cristache Gavrilă din Bordei Verde, Marin Orășanu din Tătaru și alții.

In munca lor de zi cu zi, agitatorii au dat o atenție deosebită convingerii țăranilor muncitori cu gospodărie mijlocie, fruntașilor recoltelor bogate și celor cu multă influență în sat. Numeroși țărani muncitori văzînd că mijlocașii se înscriu într-una din formele de cooperare în producția agricolă le-au urmat exemplul. Astfel, după ce țăranul mijlocaș Nicolaie Grecu din comuna Ciocile s-a înscris în întovărășire, toate rudele lui precum și aproape 30 de țărani muncitori care locuiesc pe ulița lui au pășit pe calea muncii în comun. Așa s-a făcut că în numai două zile, în această comună s-au înscris în cele 4 gospodării colective și 4 întovărășiri agricole peste 300 de familii.

In afară de munca de la om la om s-au folosit și alte metode. Una dintre acestea, care a dat rezultate deosebit de bune, a fost organizarea de vizite ale țăranilor muncitori individuali la gospodăriile colective și acasă la colectiviști, unde au avut prilejul să vadă cu ochii lor cum muncesc și trăiesc aceștia.

Pentru demonstrarea superiorității marii gospodării agricole socialiste față de mica gospodărie individuală, au fost folosite pe scară largă graficele și panourile reprezentînd dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective, cîștigurile realizate de colectiviștii harnici în comparație cu țăranii muncitori individuali, conferințele, programele artistice etc. In această privință și-au dat din plin contribuția inginerii și tehnicienii agricoli, învățătorii și activiștii culturali.

Ca urmare a temeinicei munci politice și organizatorice desfășurate, în cursul anului trecut au luat ființă 28 de gospodării colective și 25 de întovărășiri agricole, iar în cele existente au intrat peste 5.300 de familii de țărani muncitori. Numai în comuna Cioara Doicești au luat ființă în această perioadă 4 întovărășiri agricole în care s-au unit aproape 350 de familii cu peste 1500 de ha teren arabil.

Un nou avînt a luat munca de cooperativizare a agriculturii după apariția documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956. De la această dată și pînă la 26 ianuarie a.c. — datorită împletirii muncii politice de atragere a țăranilor muncitori pe calea agriculturii socialiste cu munca de popularizare a realizărilor regimului nostru democrat-popular în cadrul campaniei electorale, — au luat ființă încă 7 întovărășiri agricole, iar în cele 45 de gospodării colective și 48 de întovărășiri agricole s-au înscris peste 1700 de familii de țărani muncitori. Cele 15.215 familii din satele și comunele raionului nostru care s-au unit de bună voie în gospodării colective și întovărășiri agricole, lucrează în comun o suprafață de peste 60.000 ha de teren arabil.

In condițiile cooperativizării complete a agriculturii raionului, sarcina noastră centrală este de a lupta cu toate puterile pentru continua întărire și dezvoltare a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, în așa fel încît acestea să devină în scurt timp unități puternice, care să contribuie din plin la sporirea producției agricole-marfă, la asigurarea fondului central al statului.

I. ȘTEFAN
secretar al comitetului raional P.M.R. Călmățui

Sesiunea științifică de referate și comunicări a I. C. Z.

Marți 5 februarie, orele 8 dimineața, în amfiteatrul Institutului de cercetări zootehnice din București s-a deschis sesiunea științifică de referate și comunicări, privind activitatea de cercetare a Institutului pe anul 1956.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. dr. Virgil Gligor, directorul Institutului, care a arătat sarcinile ce se desprind din Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956, pentru toți tehnicienii din domeniul creșterii animalelor.

In încheiere vorbitorul a scos în evidență faptul că activitatea științifică pe anul 1956 cuprinde rezultatele definitive și parțiale ale unui număr de 76 referate și comunicări științifice, rezultate ce vor fi date pentru introducerea și folosirea lor în practica zootehnică.

Trecîndu-se la analiza activității secțiilor Institutului, tov. dr. Eftimie Palămaru, director al secției de alimentație, a prezentat darea de seamă asupra activității secției pe anul 1956. După aceea, colectivul secției a prezentat 7 referate și comunicări. Din referatele expuse desprindem temele: norme și rații furajere pentru creșterea tineretului taurin femel din rasa Schwyz de la 12—24 luni; contribuții la cunoașterea valorii nutritive a orzului; date experimentale asupra îngrășării pentru bacon a porcului romînesc de carne, etc.

Discuțiile purtate de specialiștii în creșterea animalelor ca, de exemplu: academician profesor dr. N. Teodoreanu, prof. dr. Pușcariu, dr. Radu Aurel și alții, au scos în evidență meritele însemnate ale datelor experimentale desprinse din referatele prezentate în cadrul secției de alimentație și în special rezultatele privind normele și rațiile furajere pentru creșterea tineretului taurin de rasă Schwyz și a tineretului porcin de rasă Mangalița.

Trăgînd concluziile asupra activității secției de alimentație, tov. dr. Virgil Gligor, directorul Institutului, a subliniat că secția a făcut progrese simțitoare în activitatea sa de cercetare față de anul trecut, răspunzînd astfel la o serie de probleme importante puse de practica creșterii animalelor.

In încheiere vorbitorul a subliniat necesitatea punerii în funcțiune a stațiunii de control a producției la porcine de la stațiunea experimentală zootehnică Rușețu, regiunea Galați, precum și necesitatea extinderii acestor stațiuni de control în cadrul unităților Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat și ale Ministerului Industriei Alimentare.

Lucrările continuă.

LA G.A.S. CARANI

In secția lăptărie, tov. Ana Mooș prelucrează la separator peste 300 litri de lapte zilnic.

In 1956, brigada a II-a condusă de Ion Iordache a realizat o medie de 2.100 litri de lapte pe cap de vacă furajată. In prezent media zilnică este de aproape 10 litri de lapte.

Călătorind pe pămîntul Uniunii Sovietice (III)

Pe drumuri UCRAINIENE

Călătorim de la Viniţa spre Krijopol şi mai departe. In faţa privirilor îşi desfăşoară întinderile vastei stepă ucrainiană. Viniţa nu este una din cele mai caracteristice regiuni de cîmpie, dar şi aici te stăpîneşte puternic sentimentul imensităţii pe care ţi-l trezeşte întotdeauna cîmpul fără margini. In marea de ogoare, aşezările par nişte insule albe, despărţite din loc în loc de şirurile de perdele forestiere pe care oamenii le-au creat pentru a feri holdele de asprimea secetei şi a vînturilor.

Oraşele şi satele Ucrainei se deosebesc şi se aseamănă totuşi mult unele cu altele. Fiecare din ele are o istorie a sa şi fiecăruia îi este propriu aspectul de nou şi tineresc care le-a fost imprimat în anii puterii sovietice. Capitala regiunii Viniţa, a cărei existenţă începe în urmă cu circa 500 de ani, a fost leagăn şi gazdă multor oameni care şi-au legat numele de istoria Ucrainei şi a Uniunii Sovietice. Aici şi-a petrecut o parte din anii vieţii, înflăcăratul poet democrat revoluţionar Nekrasov, aici a trăit Sciors, unul din legendarii eroi ai războiului civil. Oraşul şi împrejurimile sale au fost martore la cîteva din bătăliile purtate de hatmanul Bogdan Hmelniţchi şi de căpitanii săi şi — sute de ani mai tîrziu — au cunoscut urgia celui de al doilea război mondial. Viniţa şi-a vindecat repede rănile pricinuite de război şi azi este din nou mîndră şi frumoasă.

La aproape 100 de kilometri de Viniţa se află Tulcino, un oraş ce seamănă mult cu tîrgurile de prin Bărăganul nostru, cu deosebirea că aici străzile sînt mai largi şi mai curate, iar clădirile mai impunătoare. Oraşul l-a cunoscut pe Suvorov, viteazul comandant de oşti, despre care istoria spune că n-a fost înfrînt în nici o bătălie, şi i-a eternizat memoria într-un monument turnat în piatră şi bronz.

După Krijopol, peisajul începe să-şi schimbe înfăţişarea, şesul alternînd cu dealuri şi văi. O bună bucată de vreme ne însoţesc pîlcuri de păduri peste care iarna a cernut o pulbere fină de zăpadă şi după încă un ceas de drum facem cunoştinţă cu noile noastre gazde colhoznicii din satul Gorodkovka, ai căror oaspeţi am fost timp de aproape două zile.

*

Pe Ivan Leontevici Alexeiciuk l-am cunoscut într-un ceas de mare bucurie. Cu o zi înainte devenise bunic şi în asemenea cazuri oamenii sînt de obicei foarte bine dispuşi. Ne-am bucurat împreună şi am ciocnit un pahar pentru sărbătorirea fericitului eveniment. Am aflat cu acest prilej şi cîteva din tradiţiile acestor locuri. Din timpuri străvechi, ucrainenii au păstrat obiceiul ca la naşterea fiecărui copil, părinţii să pregătească un butoi din lemn de stejar pe care-l umplu cu vin bun, îl ung cu smoală şi-l îngroapă în pămînt, la un metru adîncime. Deasupra sădesc un pom fructifer iar cîţiva metri depărtare se alege un loc pentru casă şi se pune temelia unei noi construcţii. Casa creşte odată cu noul născut, iar vinul va fi desgropat la nuntă şi din el se vor înveseli mirii şi nuntaşii şi binevoitorii acestora.

— Acum nu mai este de loc greu să respecţi o asemenea tradiţie, ne spune Ivan Leontevici. Inainte însă nu se întîmpla ca să se mai ţină seama de asemenea obiceiuri.

Intr-adevăr, acum nu mai este de loc greu nici pentru Ivan Leontevici, nici pentru oricare alt membru al colhozului „Stalin" din satul Gorodkovka ca să-şi înfrumuseţeze viaţa aşa cum vrea el. Ivan Leontevici, soţia şi fiica sa lucrează în colhoz, iar ginerele său la staţiunea de maşini şi tractoare din comună. Anul trecut, toţi patru au avut un venit de circa 40.000 de ruble.

Şi colhozul „Stalin", după cum ne spun gazdele, este unul din colhozurile mijlocii ale regiunii. Prin urmare acesta arată un colhoz mijlociu! Venituri anuale de zeci de mii de ruble şi în plus casă de cultură, sală de cinema cu două aparate de proiecţie, bibliotecă cu peste 10.000 de volume, casă de odihnă pentru colhoznici! Iar dacă vrei să ai o imagine cît de cît completă despre ceea ce a adus colhozul în viaţa oamenilor din aceste locuri trebuie neapărat să vizitezi şi cele 8 creşe şi grădiniţa de copii din sat, şi spitalul cu 50 de paturi, şi cele 5 şcoli, între care una medie, şi sutele de case noi... Şi aş mai putea înşira şi alte cifre care să vorbească, fiecare în graiul său simplu şi concis, despre viaţa pe care şi-au clădit-o cele 2.000 de familii de colhoznici în cei aproape 27 de ani de cînd muncesc laolaltă.

— Păcat că n-aţi venit la noi vara, ne spun gazdele. Atunci e mult mai frumos.

Vara, desigur, am fi putut admira şi mai bine frumuseţea acestor locuri. Ne-am fi plimbat în voie pe toată întinderea celor 5.780 de hectare, cît numără suprafaţa arabilă a colhozului, ne-am fi desfătat privirile cu frumuseţea şi bogăţia lanurilor de grîu şi porumb sau sfeclă de zahăr, i-am fi văzut pe colhoznici la lucru în grădina de legume sau în livezile încărcate de rod. Dar în colhoz e plăcut şi acum, în zilele de iarnă. Vizităm fermele şi atelierele, garajul unde sînt adăpostite cele 22 de autocamioane, staţiile electrice, clădirile de folos obştesc. La urmă ne aşezăm în jurul sobei calde, gustăm din bucatele pe care Anton Antonovici Bobev, preşedintele colhozului, le-a pregătit pentru noi şi vorbim despre agrotehnică şi organizare. In colhozul „Stalin" noţiunile acestea au un conţinut foarte cuprinzător şi cît se poate de concret. Ca o primă dovadă în această privinţă stau recoltele mari pe care colhoznicii le culeg în fiecare an la hectar, de pe sute şi mii de hectare. Iată, să luăm, de pildă, cultura porumbului. In 1955, colhoznicii au semănat cu porumb 899 de hectare şi au obţinut o producţie de 4.300 kg de boabe la hectar. In 1956, suprafaţa cultivată cu porumb a fost şi mai mare, dar recolta dobîndită s-a ridicat numai la 2.480 kg porumb boabe la hectar.

E puţin? Nu. In condiţiile neprielnice de climă ale lui 1956, o recoltă de aproape 2.500 kg de porumb în medie la hectar, de pe o suprafaţă de 990 de hectare, este destul de mare. Dar cîte eforturi nu înmănunchează cifra aceasta, ce luptă tenace pentru a învinge asprimea secetei şi a ajuta pămîntul să dea mai mult. In colhozul „Stalin", lupta pentru recolte bogate începe odată cu sfîrşitul unei recolte şi continuă toamna şi iarna, primăvara şi vara, pînă a doua toamnă la cules. In august şi septembrie se fac arăturile adînci de toamnă şi se îngraşă pămîntul şi tot în lunile de toamnă se aleg, din lanurile cu porumb hibrid, seminţele de care va fi nevoie în primăvară. Iarna, ogoarele sînt împînzite cu parazăpezi, iar primăvara, cînd pămîntul începe să se zvînte, se face boronitul în lungul şi latul terenului. Apoi, cînd este vremea potrivită, de obicei spre sfîrşitul lui aprilie, se însămînţează, în maximum 7-8 zile semănatul trebuie încheiat.

In lunile de primăvară şi vară, colhoznicii dau o deosebită atenţie întreţinerii culturilor de porumb. Cînd apar primele buruieni se face boronitul, apoi prima praşilă, a doua şi dacă-i nevoie se prăşeşte şi de trei ori. Golurile din lanuri se completează cu plante crescute în ghivece nutritive, se face copilitul şi, la timpul potrivit, polenizarea suplimentară artificială. E un ciclu complex de lucrări, un lanţ întreg, în care fiecare verigă îşi are o importanţă bine definită. Şi ciclul acesta, cu verigi mai multe sau mai puţine, cu aspecte asemănătoare sau diferite, se aplică şi la sfecla de zahăr şi la toate celelalte culturi care se cultivă pe tarlalele colhozului.

Desigur că toate aceste lucrări cer pe lîngă cunoştinţe şi îndemînare şi un mare volum de muncă. Reuşesc oare colhoznicii să facă faţă tuturor acestor lucrări repede şi bine? Desigur. Reuşesc, bazîndu-se în primul rînd pe o bună organizare a muncii şi pe forţa maşinilor, pe o mecanizare multilaterală a procesului de producţie. Reuşesc bazîndu-se în al doilea rînd pe folosirea procedeelor înaintate în lucrarea pămîntului. In ultimii ani, colhozul seamănă toate culturile prăşitoare numai în cuiburi aşezate în pătrat şi metoda aceasta îi ajută să execute lucrările de întreţinere repede şi bine, să obţină recolte mari şi în plus să realizeze o economie importantă de zile-muncă. Iată, să facem o mică socoteală: un hectar cu porumb semănat în cuiburi în pătrat cere, de la semănat şi pînă la copilit, 30 de zile-muncă; un hectar însămînţat după metoda obişnuită cere 49 de zile-muncă. La cele aproape 2.000 de hectare cîte se cultivă în colhoz cu plante prăşitoare, înseamnă deci o economie de multe mii de zile-muncă.

*

Am văzut undeva, mi se pare în biroul brigadierului zootehnist sau chiar pe un perete al uneia din fermele colhozului, nu-mi amintesc precis, un grafic simplu şi sugestiv. Nu este deloc vorba despre porumb în graficul acesta, dar el ilustrează cît se poate de convingător foloasele mari pe care le-au dobîndit colhoznicii de pe urma cultivării acestei plante. Pe grafic, în dreptul anului 1953 este indicată o cifră: 1.200 kg. Mult mai sus, în dreptul anului 1956, o altă cifră: 3.383 de kg. Acesta este sporul obţinut de colhoznici la producţia de lapte pe cap de vacă furajată în decurs de trei ani. Indicaţiile care vorbesc despre sporirea producţiei de carne de porc la suta de hectare sînt de asemenea foarte sugestive. In 1953: 1.750 de kg; în 1956: 3.680 kg.

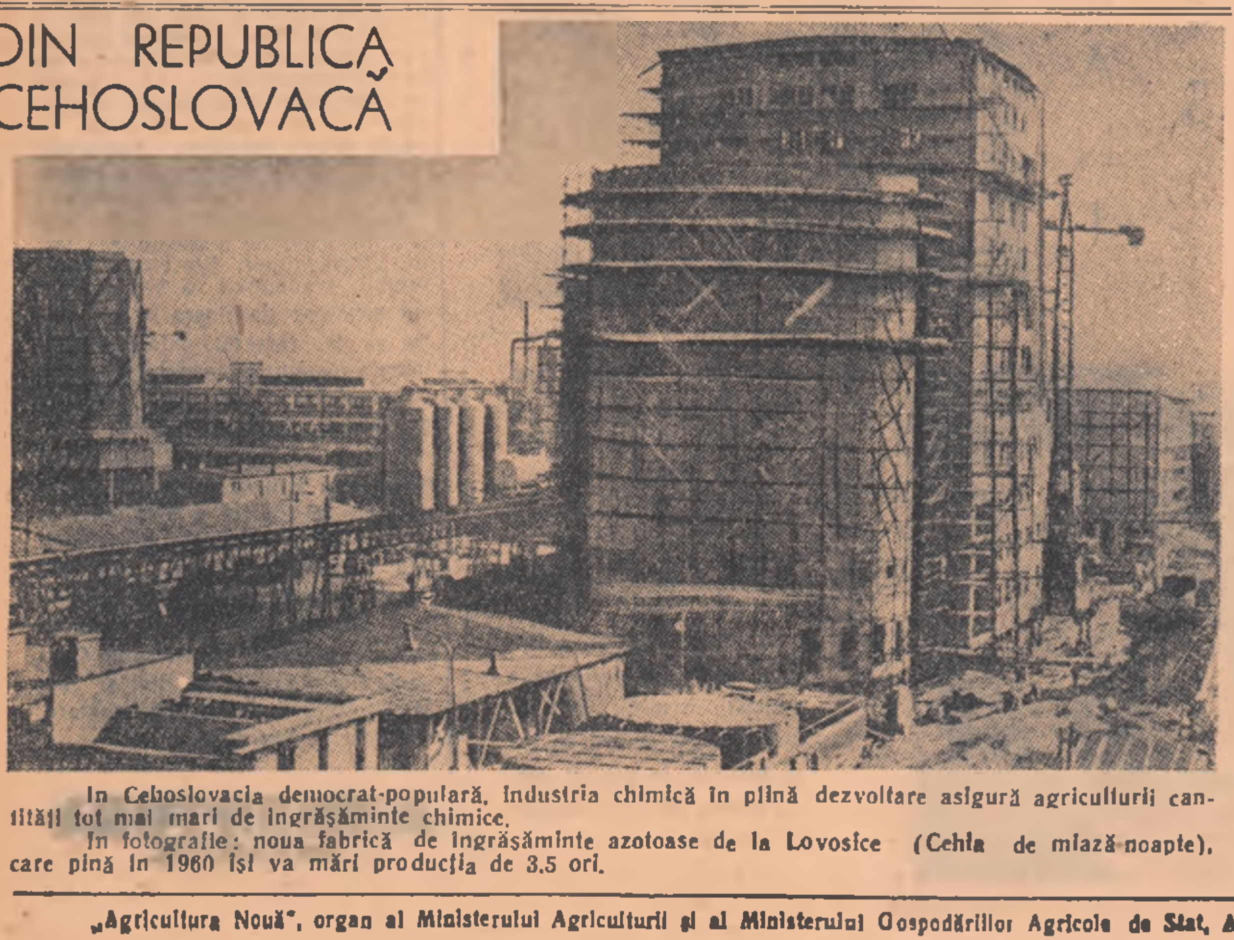
Colhoznicii şi-au mărit mult în ultimii ani sectorul zootehnic, au înregistrat succese remarcabile pe tărîmul sporirii producţiei la animale. Şi în această privinţă un rol de seamă l-a jucat sporirea producţiei de porumb.

Fermele aduc colhozului un venit de peste opt milioane de ruble. Şi dacă la acestea adăugăm şi cele trei milioane şi jumătate de ruble dobîndite de pe urma cultivării sfeclei de zahăr, şi cele un milion patru sute de mii venit rezultat din cultivarea şi vînzarea de seminţe de legume, şi cîte alte milioane ar mai trebui adăugate, şi dacă ne gîndim la înfăţişarea de azi a satului şi la faptul că sute şi sute de colhoznici primesc anual zeci de mii de ruble, ne dăm seama şi mai bine de paşii de gigant cu care oamenii din aceste locuri merg înainte pe calea însorită a comunismului.

Şi totuşi, colhozul „Stalin" din satul Gorodkovka, regiunea Viniţa, — după cum ne spunea cu modestie preşedintele — este unul din colhozurile mijlocii!

VALERIU BUDURU

DIN REPUBLICA CEHOSLOVACĂ

In Cehoslovacia democrat-populară, industria chimică în plină dezvoltare asigură agriculturii cantităţi tot mai mari de îngrăşăminte chimice.

In fotografie: noua fabrică de îngrăşăminte azotoase de la Lovosice (Cehia de miazănoapte), care pînă în 1960 îşi va mări producţia de 3,5 ori.

DE PE GLOB

Lucrările celei de a VI-a sesiuni a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

La 5 februarie a.c., s-a deschis în Palatul mare al Kremlinului cea de a VI-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

In ordinea de zi a acestei sesiuni figurează o serie de probleme importante ale politicii interne şi externe a Uniunii Sovietice. Astfel, sesiunea va discuta planul dezvoltării economiei naţionale şi bugetul de stat al U.R.S.S. pe 1957, lărgirea competenţei Republicilor Unionale într-o serie de probleme legislative şi administrative, situaţia internaţională şi politică externă a U.R.S.S. şi altele.

La şedinţa comună a Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor, M. G. Pervuhin, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, preşedintele Comisiei economice de stat de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. pentru planificarea curentă a economiei naţionale, a prezentat raportul cu privire la planul de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe 1957.

La aceeaşi şedinţă, A. G. Zverev, ministrul Finanţelor al U.R.S.S., a prezentat raportul cu privire la bugetul de stat pe 1957.

Lucrările celei de a VI-a sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. continuă.

Problema algeriană în discuţia O. N. U.

Atenţia opiniei publice din lumea întreagă este îndreptată în prezent spre Algeria. In această colonie franceză din Africa de Nord lupta poporului pentru libertate şi independenţă, pentru un trai mai bun, a luat un avînt uriaş. Poporul algerian cere să se pună capăt odată pentru totdeauna dominaţiei colonialiştilor francezi. Poporul algerian nu mai vrea ca pe teritoriul ţării sale un pumn de mari proprietari europeni să stăpînească 2.165.000 hectare de teren fertil, în timp ce 391.000 de mici gospodării ale ţăranilor arabi să nu posede decît 1.850.000 hectare pămînt de proastă calitate.

La cererile juste ale poporului algerian, guvernul francez a răspuns însă cu gloanţe. De peste doi ani, trupe franceze numărînd 500.000 de oameni desfăşoară pe teritoriul Algeriei sîngeroase operaţiuni de represiune. Colonialiştii francezi distrug sate întregi, jefuiesc şi ucid populaţia băştinaşă, nu cruţă nici femeile şi nici copiii. Dar nici o represiune sîngeroasă nu este în stare să frîngă mişcarea naţională de eliberare din Algeria. Unităţi ale armatei algeriene de eliberare naţională controlează o mare parte din teritoriul ţării şi provoacă neîncetat noi pierderi cotropitorilor francezi.

Solidare cu lupta poporului algerian, 15 ţări din Asia şi Africa, membre ale O.N.U., au cerut ca Organizaţia Naţiunilor Unite să discute situaţia creată în Algeria. Reprezentanţii celor 15 ţări din Asia şi Africa acuză Franţa că asupreşte poporul algerian, ba mai mult, nimiceşte treptat populaţia acestei ţări.

Sfidînd opinia publică mondială, ministrul afacerilor externe al Franţei, Pineau, a încercat să nege răspunderea Franţei pentru evenimentele sîngeroase din Algeria. După domnul Pineau, toată vina pentru aceste evenimente ar cădea asupra ţărilor arabe, care se „amestecă" în treburile algeriene. Inseşi ultimele evenimente din Algeria dovedesc însă neadevărul celor susţinute la O.N.U. de către dl. Pineau. De peste 8 zile, oamenii muncii din Algeria desfăşoară o puternică grevă generală de protest împotriva crimelor săvîrşite de către colonialiştii francezi. La 4 februarie, zi în care O.N.U. a trecut la discutarea problemei algeriene, această grevă a cuprins un şi mai mare număr de oameni.

Poporul algerian nu-şi va înceta lupta pînă cînd nu va cuceri independenţa ţării sale. In această luptă el se bucură de simpatia şi sprijinul tuturor popoarelor din lume.

Israelul continuă să nu respecte hotărîrile O. N. U.

Zilele trecute, Adunarea Generală a O.N.U. a discutat din nou situaţia din Orientul Apropiat. După dezbateri îndelungate, cu o majoritate covîrşitoare, Adunarea Generală a adoptat o rezoluţie prin care cere Israelului să evacueze de îndată toate regiunile egiptene ocupate încă de trupele sale. Intr-o altă rezoluţie, Adunarea Generală a hotărît ca trupele O.N.U. să staţioneze de acum la graniţa dintre Israel şi Egipt.

Opinia publică mondială este deosebit de indignată de atitudinea guvernanţilor israelieni care continuă să sfideze hotărîrile O.N.U. Guvernul de la Tel-Aviv a declarat zilele acestea că trupele israeliene nu vor evacua nici acum teritoriile egiptene Gaza şi Akaba. Guvernanţii Israelului n-ar îndrăzni să nesocotească hotărîrea O.N.U. dacă nu ar fi sprijiniţi de cercurile conducătoare din S.U.A., Anglia şi Franţa. Chiar zilele acestea s-a aflat că guvernul S.U.A. intenţionează să acorde un sprijin financiar Israelului pentru ca acesta să construiască baze militare pe teritoriul egiptean cotropit.

Popoarele lumii cer să se ia măsuri hotărîte pentru ca Israelul să respecte hotărîrile O.N.U.

Ştiri agricole DE PESTE HOTARE

Noi date despre dezvoltarea agriculturii sovietice în 1956

Direcţia Centrală de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. a publicat un comunicat asupra dezvoltării economiei sovietice în anul 1956.

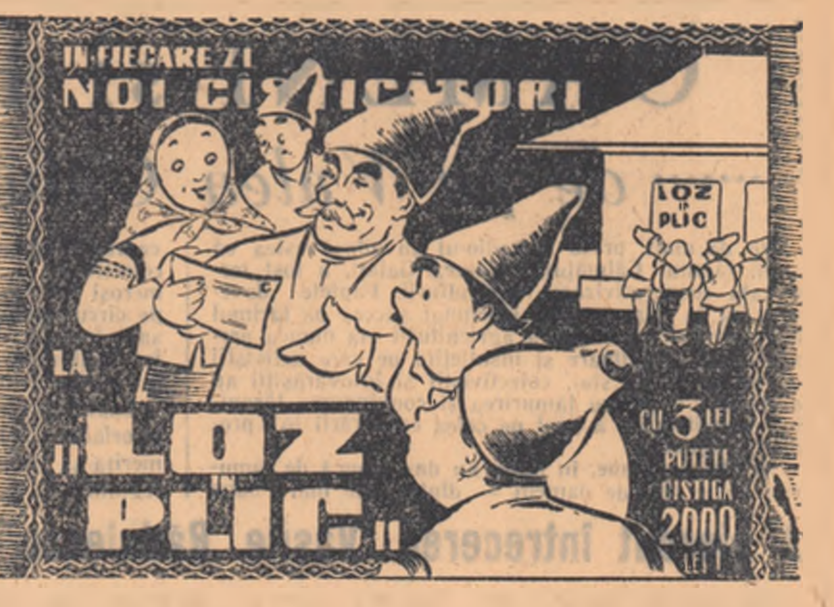
După cum reiese din acest comunicat, recolta globală de cereale din U.R.S.S. din 1956 a depăşit cu 20 la sută recolta din 1955. Datorită acestui fapt, statul sovietic a reuşit să achiziţioneze 3,3 miliarde de puduri (52 milioane tone) de cereale, adică cu 16 milioane tone mai mult decît în anii cu cea mai bună recoltă. In 1956 a crescut mult şi şeptelul de vite. Venind în ajutorul agriculturii, industria sovietică a livrat S.M.T.-urilor, sovhozurilor şi colhozurilor 248.000 de tractoare (socotite în 15 H.P.), 114.000 autocamioane, 56.000 de combine cerealiere şi multe alte maşini.

Creşterea producţiei agricole a făcut posibilă şi o nouă sporire a veniturilor realizate de către oamenii muncii de la sate. Astfel, numai pentru produsele agricole livrate şi vîndute statului, colhozurile şi colhoznicii au obţinut cu 20 miliarde de ruble mai mult decît în 1955.

Conferinţă internaţională în problema studiului cultivării plantelor de cîmp

La Varşovia s-a desfăşurat zilele trecute o conferinţă internaţională consacrată studiului cultivării plantelor de cîmp, la care au participat oameni de ştiinţă din U.R.S.S., Polonia, Cehoslovacia, R.D. Germană, Romînia, Bulgaria, Ungaria şi Albania.

La conferinţă au fost discutate principiile generale ale colaborării ştiinţifice şi tehnice în domeniul cercetărilor şi analizei speciilor de plante. De asemenea, a fost analizată posibilitatea schimbului de materiale, literatură şi specialişti în acest domeniu. Delegaţii au hotărît ca în fiecare an să aibă loc o conferinţă asemănătoare.

PRODUCĂTORI !

Pentru a stimula contractările şi a înlesni producătorilor agricoli valorificarea avantajoasă a întregii producţii de lînă, pe calea contractelor, Hotărîrea Consiliului de Miniştri nr. 5/1957 prevede că vor fi scutite de cotă, în raport cu cantităţile contractate, unităţile socialiste din agricultură şi gospodăriile ţărăneşti care încheie cu statul contracte de livrare de lînă.

SCUTIRE DE COTA VEŢI OBŢINE DACA CONTRACTAŢI CU UNITAŢILE D.C.A. URMATOARELE CANTITAŢI DE LINA NESPALATA, DE FIECARE OAIE:

— **lînă merinos sau spancă . . . . 2,500 kg.**
— **lînă ţigaie . . . . 1,200 kg.**
— **lînă stogoşe sau ţurcană . . . . 1 kg.**

Pentru 1 kg. lînă nespălată contractată veţi primi preţurile de mai jos:

LA LINA MERINOS . . . **lei 60 kg. — calitatea I**
LA LINA SPANCA . . . . **lei 50 kg.** „
LA LINA ŢIGAIE . . . . **lei 44 kg** „
LA LINA STOGOŞE . . . **lei 32 kg.** „
LA LINA ŢURCANA . . **lei 30 kg.** „

Pe lîngă aceste preţuri, la încheierea contractului veţi primi o arvună de 40 la sută din valoarea lînii. De exemplu pentru:

10 kg. LINA ŢURCANA SE VA PRIMI O ARVUNA DE . . . **120 lei**
20 kg. LINA ŢURCANA SE VA PRIMI O ARVUNA DE . . . **240 lei**
50 kg. LINA ŢURCANA SE VA PRIMI O ARVUNA DE . . . **600 lei**

Arvuna creşte cu cît contractaţi mai multă lînă.

La predarea lînii veţi putea cumpăra, prin unităţile cooperatiste, mărfuri din comerţul de întîmpinare ca: fire de bumbac, cherestea, tablă galvanizată sau neagră, ţiglă şi sodă caustică, precum şi diferite mărfuri de schimb, prin unităţile D.C.A

PRODUCĂTORI!

INCHEIND CONTRACTE PENTRU VINZAREA LINII PRIN UNITAŢILE D.C.A. VEŢI OBŢINE SCUTIRE DE COTA, PREŢURI RIDICATE, O ARVUNA DE 40 LA SUTA DIN VALOAREA CONTRACTULUI ŞI AVANTAJE IN MARFURI.

PRIN ACEASTA VA MARIŢI VENITUL GOSPODARIEI.

DIRECŢIA GENERALA DE COLECTARI, ACHIZIŢII ŞI PREINDUSTRIALIZAREA BUMBACULUI

Buletin meteorologic pentru zilele de 9, 10 şi 11 februarie

Vremea rămîne relativ caldă cu cer schimbător şi cu precipitaţii locale de scurtă durată. Vîntul va sufla slab şi local potrivit din sectorul vestic. Temperatura în uşoară scădere. Noaptea va fi cuprinsă între minus 10 grade şi plus 2 grade iar ziua va oscila între minus 1 grad şi plus 8 grade. Ceaţă locală. In zona de munte vînt tare şi ninsoare parţială.

Din experienţa gospodăriei agricole de stat „Piscul Sadovei"

VALORIFICAREA TERENURILOR NISIPOASE

In cadrul gospodăriei noastre, există în prezent o suprafaţă de cca. 600 ha. terenuri nisipoase — dune şi interdune — care s-au format an de an peste stratul fertil.

Solul acestor dune şi interdune are o fertilitate scăzută. Azotul se găseşte în proporţie doar de 0,03 la sută, fosforul, 0,01—0,03 la sută, şi humusul 0,16—0,67 la sută. De asemenea, acest sol este în general lipsit de structură, are o slabă capacitate de păstrare a apei şi se încălzeşte cu foarte mare uşurinţă, atingînd uneori temperaturi mari, fapt care dăunează mult microorganismelor din pămînt. Pe astfel de terenuri, culturile agricole rămîn în general pipernicite şi dau producţii slabe.

In gospodăria noastră, s-au cultivat ani de-a rîndul pe terenurile nisipoase diferite plante, ca: secara, ovăzul, porumbul, pepenii, viţa de vie şi altele. Noi am urmărit îndeaproape felul cum creşte şi se dezvoltă fiecare cultură pentru a constata care sînt cele mai productive şi mai rentabile. In tabelul de mai jos dăm cîteva din rezultatele obţinute.

Nr. crt.	Denumirea culturii	Felul prod.	Nr. ani cult.	Supr. medie cult. ha.	Prod. medie kg/ha.	Producţia calculată la 600 ha.		
						Total tone	Preţ de vînz. lei/kg.	Total lei
1	secară	boabe	6	65	562	337,2	0,90	303.480
2	ovăz	„	3	10	374	224 4	0,60	134 640
3	porumb	„	5	80	544	326,4	0,90	293.760
4.	făsuiţă	„	3	2	600	360,0	2,50	900.000
5.	lupin	„	2	6	700	420,0	2,25	945.000
6.	pepeni	fructe	3	2	8.000	4.800,0	0,20	960.000
7.	bumbac	puf	4	50	70	42,0	5,0	210.000
8.	viţă de vie	struguri	6	120	2.500	1 500,0	2.0	3.000.000

Din analiza acestor rezultate am constatat că cea mai rentabilă cultură pe astfel de terenuri este viţa de vie urmată de pepenii comestibili, lupinul şi făsuiţa. In cele ce urmează, voi înfăţişa, pe scurt, aprecierile şi observaţiile noastre privitoare la aceste culturi.

S-a constatat astfel că pe versantul şi pe vîrful dunelor, unele plante de mare cultură se dezvoltă foarte slab. Astfel, ovăzul a atins 20—25 cm. înălţime, porumbul furajer 60—100 cm., iar secara furajeră sau cea pentru boabe 60—100 cm. (avînd 1—2 fraţi).

Lupinul însă şi îndeosebi făsuiţa, care a format o tufă mare şi ramificată, s-au dezvoltat normal. Făsuiţa valorifică terenul nisipos mai bine chiar decît fasolea tucără, pe care o înlocuieşte cu succes, fiind folosită atît în hrana animalelor, cît şi a oamenilor. In cadrul gospodăriei noastre, s-a obţinut la hectar de la această cultură pînă la 650 kg boabe, 3.500 kg fîn şi 16.000—18.000 kg masă verde.

Considerăm că ar fi bine ca această cultură să fie experimentată, pentru a se crea plante mai precoce, cu furaj mai fraged şi cu bobul mai mare. De asemenea, ar trebui să se încerce hibridarea între fasolea tucără şi făsuiţa pentru a se obţine un hibrid de calitate, superior în ceea ce priveşte bobul şi lujerul, dîndu-se astfel posibilitatea cultivării făsuiţei pe vîrful dunelor.

Lupinul, la fel ca şi făsuiţa, se comportă foarte bine pe terenurile nisipoase; recoltat nu prin smulgere, ci prin cosire (secerare), astfel ca rădăcinile să rămînă în pămînt, lupinul împreună cu făsuiţa ajută foarte mult la îmbogăţirea solului în azot. Lupinul s-a dovedit, de asemenea, o bună premergătoare pentru secara furajeră, secara de boabe, pepeni, porumbul furajer etc.

Socotim că este necesar ca pe terenurile nisipoase să se introducă şi cultura lupinului de Canada, a lupinului cu frunza îngustă şi floarea albastră — atît pentru furaj, cît şi pentru îngrăşarea solului.

Pepenii comestibili au fost cultivaţi pe nisipuri în gospodăria noastră, în cuiburi, la 2—3 metri depărtare unul de altul, administrîndu-se la semănat cîte 3—4 kg gunoi de grajd bine putrezit. Pe terenul care-i cultivat cu pepeni am însămînţat şi cîte 3—4 rînduri cu porumb, sorg sau gaolean, la 30—40 cm fir de fir pe rînd, şi 40—60 cm între rînduri, pentru a servi ca perdele de protecţie. Aceste perdele au fost aşezate perpendicular pe direcţia vîntului dominant, la distanţa de 25—40 m depărtare una de alta.

Rezultatele obţinute pînă acum de gospodăria noastră arată că planta care dă cel mai mare randament pe terenurile nisipoase este viţa de vie cultivată pe rădăcini proprii.

Pînă în prezent, în cadrul gospodăriei noastre s-au plantat 295 ha vie pe rădăcini proprii. De asemenea, s-a înfiinţat şi o pepinieră de 8 ha pentru produs butaşi de viţă pe rădăcini proprii cu care se fac în fiecare an noi plantaţii în gospodărie şi se completează golurile.

*

Intre dune se întîlnesc şi unele depresiuni care au straturi de nisip mai subţiri şi care conţin substanţe hrănitoare în cantităţi mai mari (îndeosebi materie organică). Aceste depresiuni pot fi cultivate şi cu secară pentru boabe sau pentru furaj, ori cu porumb furajer. Rezultatele sînt însă mulţumitoare numai dacă aceste culturi se însămînţează după plante bune premergătoare, ca lupinul şi făsuiţa. Pentru a obţine producţii şi mai bune la secară şi porumb, pe lîngă folosirea lupinului ca îngrăşămînt verde introdus sub brazdă înainte de însămînţare, este nevoie să se aplice în timpul vegetaţiei şi îngrăşăminte organo-minerale.

Din constatările noastre, rezultă, după cum am arătat, şi faptul că pe terenurile nisipoase trebuie creat fiecărei culturi un microclimat prielnic prin plantarea de perdele de protecţie. Este bine ca aceste perdele să fie alcătuite îndeosebi din combinaţii de esenţe pomicole şi silvice, ca zarzăr, corcodus, dud, salcîm, plop negru de nisip etc. Amplasarea lor trebuie făcută perpendicular pe direcţia vîntului dominant, la 300—400 m una de alta. Plantările se pot face şi paralel cu direcţia vîntului, în funcţie de relieful terenului şi felul dunelor. Astfel, se recomandă ca ele să fie amplasate în primul rînd pe dunele cele mai lungi, cele mai înalte şi mai mobile.

ION DOBRESCU

şeful secţiei viticole „Ogrin" a gospodăriei agricole de stat „Piscul Sadovei", regiunea Craiova.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"